

Jørn Sloth

Jørn Sloth er en af Danmarks allerbedste skakspillere og et usædvanligt stort skaktalent. Han er en flittig deltager i hold- og enkeltmandsturneringer og har i årenes løb opnået en lang række bemærkelsesværdige resultater i nær-skak.

I korrespondanceskak, hvor hans store skakforståelse kommer til sin fulde ret, hører han til verdenseliten. Han blev Europamester i 1973, og i 1980 nåede han med sejren i det 8. VM sin karrieres foreløbige højdepunkt.

Verdensmesterskabet

Det 8. verdensmesterskab i korrespondanceskak blev det hidtil stærkest besatte i rækken af mesterskaber. Blandt deltagerne var foruden en række internationale stormestre både en eks-verdensmester og en verdensmester.

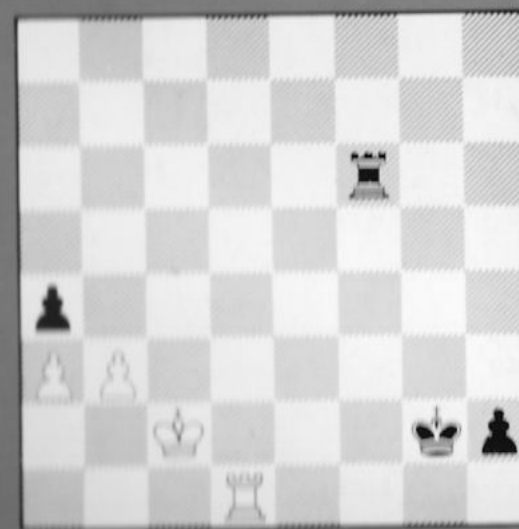
Turneringen, der startede i 1975, varede hele 5 år og sluttede først i 1980 med Jørn Sloths sejr over den regerende verdensmester Estrin.

JØRN SLOTH

JØRN SLOTH

FØRSTE DANSKE VERDENSMESTER I SKAK

De 14 partier
fra 8. VM i
korrespondanceskak -
kommenteret af
verdensmesteren,
indledt og præsenteret af
ERNST LARSEN

ARKONA
1980

ERNST LARSEN & JØRN SLOTH

J Ø R N S L O T H

FØRSTE DANSKE
VERDENSMESTER I SKAK

ARKONA
1980

INDHOLDSFORTEGNELSE

Telegram fra Moskva!	3
Det begyndte i 1958	7
Parti nr. 1 (Walther-Sloth)	11
Parti nr. 2 (de Carbonnel-Sloth)	14
Parti nr. 3 (Mädler-Sloth)	16
Parti nr. 4 (Sloth-Boey)	18
Parti nr. 5 (Sloth-Zagorovskij)	21
Parti nr. 6 (Sloth-Siklos)	24
Parti nr. 7 (Sloth-Arnind)	26
Parti nr. 8 (Dünhaupt-Sloth)	30
Parti nr. 9 (Kosenkov-Sloth)	35
Parti nr. 10 (Chasin-Sloth)	38
Parti nr. 11 (Sloth-Abramov)	42
Parti nr. 12 (Sloth-Nun)	46
Parti nr. 13 (Sloth-Kletsel)	49
Parti nr. 14 (Estrin-Sloth)	51
Åbningsoversigt	56
Inspireret af gamle mestre	57
Jeg stoler kun på mig selv!	57
Bedst under tidspres	59
Kolossal dansk fremgang	60
Forsvarer ikke titlen foreløbigt	62
Nærskak-karriere frister ikke!	63
Turneringstabel	64

© Ernst Larsen, Jørn Sloth &
 Forlaget Arkona ApS
 Box 285, 8100 Århus C
 ISBN 87 87044 358
 Tryk: Werk's Offset

Tegnforklaring

- ! Et stærkt træk
- !! Et meget stærkt træk
- ? Et dårligt træk
- ?? Et meget dårligt træk
- ! ? Et interessant træk
- ? ! Et tvivlsomt træk

Telegram fra Moskva!

Den vigtigste danske skaknyhed nogensinde bragtes i TV om eftermiddagen tirsdag den 19. februar 1980. Speakeren afbrød pludseligt den timelange opremsning af iskolde resultater fra vinter OL i Lake Placid for at bringe en varm hjemlig nyhed: Danskeren Jørn Sloth var blevet verdensmester i korrespondanceskak.

Få timer før var Jørn Sloth vendt hjem fra sit lærer-job på det nye amts gymnasium i Ringkøbing. På dørmatten i villaen i Kløervænget lå et telegram med følgende ordlyd: "Til lykke med den velfortjente sejr. Jeg ønsker den nye verdensmester fortsat succes".

Telegrammet kom fra Moskva. Afsender var verdensmester i korrespondanceskak, J. Estrin. Med ovennævnte telegram abdicerede den russiske stormester fra verdensmesterskabstronen og overlod den til Jørn Sloth. Den direkte årsag hertil var, at han opgav det parti, som disse to modstandere siden 1. juli 1975 havde udkæmpet med hinanden. Sloths sejr i dette afgørende parti var ensbetydende med, at han havde vundet den 8. VM finale.

Telefonen i villaen i Ringkøbing kimede uafbrudt de første dage efter, at triumfen var i hus. Alle ville lykønske den nye verdensmester. Telegrammer og gaver væltede ind. Og skolen

stod på den anden ende. Medlemmer af skolens skakklub hylkede Sloth i spisefrikvarteret og overrakte ham en gave. Selv medbragte Sloth flødeboller til sine elever!

Dansk Skak Unions formand Steen Juul Mortensen hylkede Sloth ved en fest i Århus, arrangeret af Nordre Skakklub, som Sloth på trods af flytningen til Ringkøbing stadig spiller divisionskampe for.

Den skrivende presse dækkede også begivenheden. Små og store aviser bragte hver sin version om verdensmesteren. At korrespondanceskak er en lidt ukendt konkurrencedisciplin for nogle journalister viste sig, da en århusiansk ugeavis udnævnte Sloth til verdensmester i "skriftlig skak".

Økonomisk er verdensmesterskabstitlen ikke meget værd. Mens nærskakspillerne på topplan kæmper om store summer, så konkurrerer k-skakspillerne kun om én ting, nemlig æren. Og så vist nok en pokal, siger Sloth, Titlen giver altså ikke engang så meget, at Sloth kan få dækket portoudgifterne til de 472 træk, som han i turneringen har sendt til sine 14 modstandere.

Jørn Sloth er den ottende verdensmester i k-skak. Den første VM-finale sluttede i 1953 med australieren C. J. S. Purdy som vinder. De følgende mesterskaber blev vundet af Ragozin, USSR, i 1959, A O'Kelly, Belgien, i 1962, Zagorovskij USSR, i 1965, Berliner, USA, i 1967, Rittner, DDR, i 1971 og Estrin, USSR, i 1975. Den første turnering havde deltagelse af 78 spillere fra 22 lande. I dag deltager mange tusinde spillere fra mere end 50 lande.

Med sine 35 år er Jørn Sloth den hidtil yngste verdensmester. Purdy var 46, Ragozin 51, O'Kelly 51, Zagorovskij 40, Berliner 39, Rittner 41 og Estrin 52 år, da de vandt verdensmesterskaberne. Sloth mener selv, at 50 års alderen er ideel for en k-skakspiller. Vi glæder os til at se, hvad en måske lettere gråhåret Jørn Sloth kan præstere i 1995.

Jørn Sloth er ubesejret som k-spiller. 51 sejre og 23 remispartier er det blevet til. Det giver sammenlagt det forbløffende lave

antal af 74. Sammenligner vi med tidligere verdensmestres mange hundrede partier, kan vi straks udnævne Sloth til den hidtil mest rutinerede verdensmester.

I modsætning til stormester Bent Larsen, der opgav sit ingeniørstudium og satsede på en tilværelse som professionel skakspiller, har Jørn Sloth valgt at gennemføre sine studier i russisk og matematik. Det har medført, at han midt under denne VM turnering er flyttet til Ringkøbing, hvor han som adjunkt er med i opbygningsfasen af det nye amts gymnasium. Det samme er hans kone Kirsten, cand. mag. i fransk og matematik. Sloth er far til Jakob på otte år, Marianne på fem år og Mette på et år. Marianne på fem var knap nok født, da Sloth indledte VM-finalen.

Jørn Sloths navn vil i fremtiden sandsynligvis mest blive nævnt i forbindelse med k-skak. Men lad os ikke glemme, at Sloth før sit verdensmesterskab har mange flotte nærskakresultater. De vigtigste er et uofficielt europamesterskab for juniorene i 1964, 10 1/2 points af 12 mulige ved studenter-VM for hold i Rumænien 1965, syv århusmesterskaber, et københavns mesterskab og en 2. plads ved danmarksmesterskaberne.

Jørn Sloth er debutant i VM sammenhæng. Da 15 spillere startede VM finalen, havde Sloth meget beskedne forventninger. Trods det lignede han midt i turneringen pludselig en sikker vinder. Så satte imidlertid russeren Zagorovskij en slutspurt ind, der bragte ham på en slutscore på 11 points i de 14 partier. Det betød, at Sloth skulle vinde sit sidste parti mod Estrin for at opnå lige så mange points som Zagorovskij og dermed vinde på korrektionsberegning.

Det altafgørende parti mellem Sloth og Estrin balancerede i slutfasen mellem remis og gevinst. På et tidspunkt talte Sloth om 80 % chancer for gevinst. Senere gik han op til 90 % chancer for gevinst. Først da Estrin i 56. træk byttede sin springer for Sloths løber, følte Sloth sig sikker på gevinst og dermed verdensmesterskab.

Estrin ville dog ikke opgive partiet, til trods for at gevinsten blev tydeligere og tydeligere. Tilsidst forekom det nærmest pinligt, at han ikke opgav. Gisninger om, at Estrin bliver aflønnet højere som verdensmester og derfor trak partiet ud så langt som muligt, tror Sloth ikke på. Han siger diplomatisk, at Estrin må have haft andre meget tungtvejende grunde til at opgive så sent.

Sloth og Zagorovskij sluttede begge med 11 points. At Sloth blev verdensmester skyldes, at han havde den bedste Sonnenborn-Berger korrektion. Princippet i den er, at man tager pointsummen for dem, man har vundet over, plus halvdelen af pointsummen for dem, man har spillet remis med. Udregningen viser her, at Jørn Sloths korrektion er $69 \frac{1}{2}$, mens Zagorovskijs "kun" var $66 \frac{3}{4}$. Men det var altså nok til at gøre Sloth til verdensmester.

Sloths korrektion var bedre end Zagorovskijs først og fremmest på grund af Zagorovskijs tab til VM-finalens treer, landsmanden Kosenkov. Med sin sejr hjalp Kosenkov i realiteten Sloth til at blive verdensmester. Denne kendsgerning bør vel nok afkræfte de rygter, der verserer om, at russerne i vigtige turneringer "fikser" resultaterne, så de er sikre på at få en russisk vinder. Sloth siger, at han ikke har frygtet, at russerne skulle manipulere med resultaterne i de indbyrdes partier.

4. og 5. pladsen blev også besat af russere, nemlig Chasin og Kletsel med henholdsvis $8 \frac{1}{2}$ og 8 points. Den detroniserede verdensmester Estrin delte 6. - 10. pladsen med vesttyskeren Dünhaupt og deCarbonnel, østtyskeren Mädler og Skandinaviens anden deltager, den svenske stormester Arnlind. De fik alle 7 points. Walther, Schweiz, og Boey, Belgien, delte 11. og 12. pladsen med hver $5 \frac{1}{2}$ points. Abramov, USSR, og Siklos, Canada, opnåede hver $4 \frac{1}{2}$ points, mens Nun, CSSR, blev suveræn nummer sidst i turneringen med kun et enkelt point. (Et fuldstændigt turneringsskema findes bag i bogen).

Det begyndte i 1958

Jørn Sloths korrespondanceskak-karriere har foreløbigt strakt sig over 22 år. Når det kun er blevet til 74 partier, skyldes det, at Sloth har økonomiseret med kræfterne og kun spillet få partier ad gangen. Ofte har han også holdt pæne pauser mellem turneringerne, simpelthen fordi spillelysten har manglet.

Sloth husker ikke, om han var ni eller ti år, da han lærte at spille skak. Men det skete i hvert fald i en efterårsferie!

I begyndelsen af sæsonen 1956-57 startede han i Hurup Skakklub. Det var meget usædvanligt, at en 12 års dreng spillede i klub dengang. Sloth husker, at de ældre spillere ikke fandt det særligt morsomt at tabe til sådan en hvalp!

Hvalpens første bekendtskab med k-skak fandt sted i årene 1958-59. Han meldte sig til en dansk 2. klasse, gruppe 469, og det kan vel ikke undre nogen, at han vandt alle seks partier.

At der allerede dengang blev arbejdet grundigt med sagerne, viser den kendsgerning, at han endnu husker et at partierne, et meget indviklet kongeindisk parti mod en ældre spiller fra Århus.

Retten til oprykning til 1. klasse blev ikke udnyttet straks. Men Sloth studerede alligevel meget skak i gymnasietiden, som startede i 1960. "Når jeg kom hjem fra skole", fortæller han, "kunne jeg godt finde på at sætte mig til at spille partier igen".

I 1962 startede Sloth sin anden k-skak turnering, en ungdomsturnering arrangeret af Sveriges Radio. Det var en lidt mystisk turnering, fortæller Sloth, med en blanding af stærke og meget svage spillere, og han vandt flere partier i ganske få træk. Sloth sejrede med $5 \frac{1}{2}$ points i 6 partier. På næsten samme tidspunkt vandt han en dansk 1. klasse, gruppe 271, også med $5 \frac{1}{2}$ af 6.

Efter studentereksamen flyttede Sloth i 1963 til Århus for at studere matematik. Skak blev der dog stadig tid til. Han meldte

sig til en dansk mesterklasse, gruppe 150, som spillede 1963-64. Her prøvede Sloth for første gang ikke at vinde en k-turnering. Tre gevinster og tre remis gav kun en andenplads. Vinder og oprykker til landsholdsklassen blev den senere redaktør af Skakbladet, Hans Rasmussen.

Sin første virkelig internationale turnering spillede Sloth i 1963-65. (Den svenske ungdomsturnering regner han ikke som sådan). Som femte bræt på det danske hold i Østersøturneringen scorede han forholdsvis beskedent: 5 points af 8 partier (To gevinst og seks remis).

Østersøturneringen blev fulgt op med deltagelse som tredje bræt på det danske hold i VI. Olympiade, forgruppe C, i årene 1965-67. I forhold til foregående turnering vendte Sloth op og ned på gevinster og remis, idet det den gang blev til seks sejre og to uafgjorte. Denne præstation gav Sloth en halv international mestertitel. Det var Sloth dog ikke klar over dengang! Han fik det fortalt ved en tilfældighed langt senere! Det viser lidt om Sloths indstilling til skak. Titler og ratingtal interesserer ham ikke så meget som bare det at spille nogle gode partier.

Så fulgte to års pause fra k-skak. Sloth havde været meget træt af flere partier i OL-turneringen. Hans legendariske tålmodighed var især blevet sat på en hård prøve af en jugoslav, der først opgav et par år efter, at partiet havde mistet enhver skaklig interesse på grund af jugoslavens håbløse tabsstilling.

Spillelysten vendte tilbage i 1969. K-skak og analyse hænger i følge Sloth meget sammen, og Sloth fik lyst til i praksis at prøve nogle af de ting, han havde haft fremme på analysebrættet. Han meldte sig derfor til en dansk mesterklasse, gruppe 166, som blev afsluttet i 1970 med sejr til Sloth med 5 1/2 points af 6. Sloth vandt bl.a. et interessant parti over gruppens nr. 2 Arne Sørensen, der senere blev danmarksmester i k-skak.

Sejren i mesterklassen kvalificerede til deltagelse i landsholdsklassen, men Sloth udnyttede ikke retten til at spille her. Han har heller aldrig spillet i landsholdsklassen. Han fø-

ler, at den korte posttid i Danmark lægger et helt urimeligt pres på spillerne. Det har han ikke lyst til at prøve. Når han spiller en k-turnering, vil han nemlig have tid til også at beskæftige sig med andre ting. Så passer den internationale k-skak med to, tre uger mellem trækkene ham bedre.

Men sejren i mesterklassen havde alligevel givet så meget blod på tanden, at han meldte sig til en international mesterklasse hos Arne Henriksen. Som det beskedne menneske Sloth er, kunne han ikke finde på at spørge, om han kunne starte i en højere klasse. Men Arne Henriksen mente, at det var en god idé at lade Sloth starte direkte i en Europamesterskabsklasse. Argumentet herfor var bl. a. Sloths halve internationale mestertitel, der dog ikke er tilstrækkelig formel kvalifikation.

Arne Henriksen sendte en ansøgning herom til de høje herre og damer i turneringssekretariatet i Hamburg. Men den stødte på modstand. Fra fru von Massow kom der blankt afslag. Nu kan Arne Henriksen være en stædig herre, så han forsøgte igen. Nyt afslag. Og samme skæbne led en tredje forespørgsel. Men så fik Arne Henriksen en genial idé. Han sendte fru von Massow et smukt fotografi af Sloth! Og så overgav den tyske frue sig. Starttilladelsen kom øjeblikkeligt!

Sloth viste sig tilliden værdig. I det ottende Europamesterskab, der startede i 1971, distancerede han klart det øvrige felt og blev Danmarks første europamester. Sloth scorede 11 gevinster og tre remis, altså så fornem en score som 12 1/2 af 14.

Der var hårdt opløb om andenpladsen. Danmarks Erik Bang måtte til sidst overlade den til russeren Kosenkov, der hermed sammen med Sloth kvalificerede sig til næste VM finale. Kosenkov opnåede 11, Bang 10 1/2 points. Turneringen var en af de hurtigere. Med afslutning allerede i 1973 varede den mindre end tre år for Sloths vedkommende.

At Sloth kunne blive så overlegen en vinder af dette europamesterskab er forbløffende. Tænk på, at hans eneste internatio-

nale k-skak erfaring før turneringen bestod af kun 16 partier fra to holdturneringer.

Regner vi nu europamesterskabets 14 partier med, så var Sloth altså nu klar til at spille om verdensmesterskabet med en erfaringsballast på kun 30 partier mod gode internationale modstandere!

”VM finalen var naturligvis en turnering, jeg tog seriøst på” fortæller Sloth. ”Jeg forestillede mig, at det var eneste gang, jeg kom til at spille en VM finale. Jeg forberedte mig til partierne bl.a. på den måde, at jeg gik Fernschach og andre blade igennem for at finde partier med mine kommende modstandere.”

Om sine forventninger før VM finalen fortæller Sloth:

”Da jeg startede VM finalen, var jeg europamester og nyudnævnt international mester i k-skak. Trods det havde jeg selvfølgelig ikke forestillet mig, at jeg skulle være verdensmester. Jeg regnede med som minimum at score 33%. Det ville bekræfte min internationale mestertitel. Det maksimummål, jeg stræbte efter, var at opnå en 3. plads eller en delt 3. plads, som automatisk giver en stormestertitel, men jeg forestillede mig ikke, at det var realistisk at nå så højt. Jeg havde jo meget lidt erfaring i international k-skak på topplan.”

Med disse ord overlader vi ordet til Sloth, der i det følgende kommenterer alle sine partier i VM finalen. Alle partierne er seværdige, men læg især mærke til parti nr. 10 mod Chasin. Det er Sloths eget yndlingsparti. Og hvad han er for beskeden til selv at nævne i noterne er, at dette parti af danske skakjournalister er blevet kåret til det bedste danske skakparti i 1979.

PARTI NR. 1

På tynd is med Nimzowitsch

Hvid: Edgar Walther, Schweiz

Sort: Sloth

Dette parti blev det korteste af mine partier i VM. Kampen kom aldrig rigtigt i gang. Men på grund af åbningen - en fræk og lidt mistænkelig Nimzowitsch-variant i Siciliansk - er partiet langt fra uinteressant.

Walther er international mester i nærskak og i mange år en af de stærkeste spillere i Schweiz. Han havde gevinststilling mod Keres ved OL i Moskva 1956, og han skulle selvfølgelig have vundet et slutspil med to merbønder mod selveste Bobby Fischer i Zürich 1959. (Interesserede kan se partiet i Fischer: *My 60 Memorable Games*).

Walther er en travl herre, der styrter hjemmefra tidligt om morgenen og egentlig slet ikke har tid til at spille k-skak. Det fortalte han mig, da vi traf hinanden ved hold-EM i Montana 1976. På den baggrund ærgrede jeg mig en smule over, at jeg ikke havde spillet videre i partiet. Havde jeg vundet det, var jeg blevet verdensmester langt tidligere!

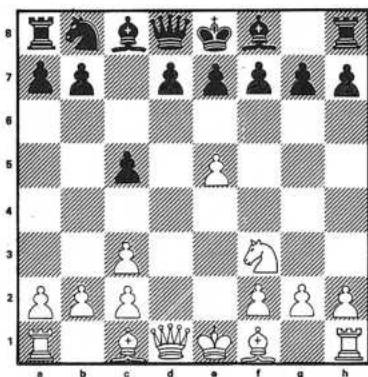
Siciliansk

1. e2-e4 c7-c5
2. Sg1-f3 Sg8-f6

Nimzowitschs træk, først spillet af mesteren i San Sebastian 1911. Til-

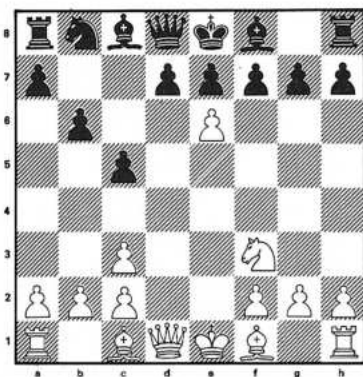
lad mig at citere Tarrasch, den store tyske skaklærer: ”Ikke godt, da springeren straks jages bort, men Herr Nimzowitsch går sine egne veje i åbningen, en vej, som ikke kan anbefales”

3. e4-e5 Sf6-d5
4. Sb1-c3 Sd5xc3
5. d2xc3

Hvid har en ubesværet udvikling, og bonden på e5 hæmmer sorts spil. Men sort har en drøm! Han vil bytte sin d-bonde mod hvids e-bonde. Derefter har sort fire fuldfede bønder på kongefløjen mod hvids tre, hvilket kan blive en magtfaktor i slutspillet. Hvis sort når så langt

Nimzowitsch havde denne stilling som sort mod Michell i Marienbad 1925: 5. -b6 6. Ld3 Lb7 7 Lf4 Dc7 osv. Partiet findes i Bjørn Nielsens bog om Nimzowitsch. Denne bog udkom i 1945, men er stadig en af de allerbedste skakbøger på dansk. Tung læsning, men inspirerende. Men faktisk er 5. -b6 en afgørende fejl på grund af 6. e6!!

På 6. -fxe6 er 7. Se5 dræbende. Der truer både Df3 og Dh5+. 6. -f6 kommer igen 7. Se5, f.eks. 7. -fxe5 8. Df3. Eller 6. -dxe6 7. Dxd8+ Kxd8 8. Se5 Ke8 9. Lb5+ Ld7 10. Sxd7 Sxd7 11. Lf4, og sort er knust.

Det sikreste for sort efter 5. dxc3 er 5. -d5. Det blev spillet to gange af russeren Abramson i 5. korrespondance-VM.

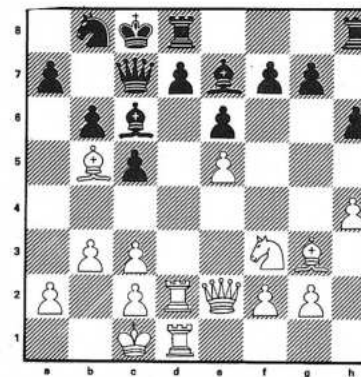
5. --- Sb8-c6
6. Lc1-f4 e7-e6
7. Lf1-c4 b7-b6
8. Dd1-e2

Boleslavskij anbefaler i sit åbningsværk 8. 0-0. Før turneringen havde jeg nødtørfigt repareret sorts spil i denne variant. Hele verden læser jo Boleslavskij.

8. --- Lc8-b7
9. 0-0-0 Dd8-c7

Både her og i foregående træk analyserede jeg en del på et hvidt Sg5. Hvis jeg var bange for det, kunne jeg have spillet h6 straks.

10. Td1-d2 h7-h6
11. Th1-d1 0-0-0
12. h2-h4 Lf8-e7
13. Lf4-g3 Sc6-b8
14. b2-b3 Lb7-c6
15. Lc4-b5

Remis.

Dette træk fra Walther var ledsaget af et foragtigt kryds i rubrikken: "Jeg tilbyder remis". Var det et kryds eller blot en flueklat? Min diagnose lød på et kryds. Da diagnosen over stillingen siger, at hvid står bedst, tog jeg mod tilbuddet. Ikke ved at krydse i en bestemt rubrik - jeg benytter slet ikke disse specielle korrespondance-skak-kort - men ved at sende et brev til travle Walther i Schweiz.

Slutstilling:

PARTI NR. 2

Sådan bliver man ikke verdensmester. .

Hvid: H. deCarbonnel, Vesttyskland
Sort: Sloth

deCarbonnel er en erfaren k-skak-spiller. I VM 5 - det var det, amerikaneren Berliner vandt suverænt - delte han 4. pladsen med Zagorovskij. I VM 6 blev det til en mere beskedne 11. plads.

Dronningindisk

1. d2-d4 Sg8-f6
2. c2-c4 e7-e6
3. Sg1-f3

Den eneste fejl ved Nimzoindisk er, at hvid så let kan undvige.

3. - - - b7-b6
4. e2-e3 Lc8-b7
5. Lf1-d3 Lf8-b4+

En anden god opstilling er d5 fulgt af Ld6 som i Filip-Botvinnik, OL 1962.

6. Sb1-d2 c7-c5
7. 0-0 0-0
8. a2-a3

Her og i foregående træk er også dxc5 en mulighed. Efter Lxc5 kunne hvid påstå, at Lb4+ var et spildt træk.

8. - - - Lb4xd2
9. Lc1xd2 d7-d6
10. d4xc5!?

Nyt for mig i denne stilling, men udmærket.

10. - - - b6xc5

Skarpere end dxc5, der fører til en symmetrisk bondefordeling.

11. Dd1-c2 a7-a5
12. Ld2-c3 h7-h6

Jeg kunne ikke rigtigt lide 12.

-Sbd7 13. e4 eventuelt fulgt af e5. Det ambitiøse 11. -a5 førte altså til endnu et randbondetræk. I stedet for 11. -a5 var 11. -Sbd7 og 12. -Dc7 mindre forpligtende. Det ville føre til lignende stillinger som i Gligoric - Botvinnik, Palma 1967.

13. Ta1-d1 Sb8-c6!

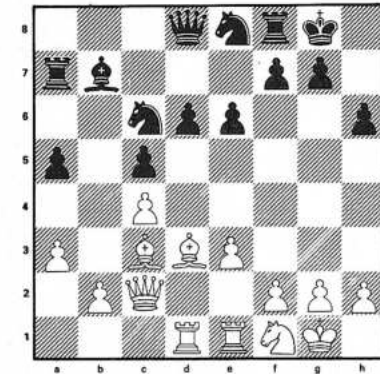
Nu kan e4 besvares med e5 og Sd4. Fra c6 modvirker springeren også b2-b4.

14. Sf3-d2 Sf6-e8
15. Tf1-e1 Ta8-a7

Et dybt træk! Det kostede 11 dage i betænkningstid. En af pointerne er, at tårnet efter La8 kan deltage i forsvaret af kongefløjen, når hvid kommer væltende med sine bønder på den fløj.

16. Sd2-f1

Foreløbig kom der ingen bønder! Men med Sf1 fulgte et remistilbud. Jeg har altid været svag over for remistilbud, så
Slutstilling:

Remis.

Men sådan bliver man ikke verdensmester.

PARTI NR. 3

Slap for katalansk tortur...

Hvid: J. Mädler, DDR
Sort: Sloth

Mädler var temmelig ukendt før dette VM. Men han startede meget stærkt og havde en overgang chancer for topplacering og stormestertitel. Han kunne dog ikke stå distancen og tabte til sidst tre vigtige partier mod de stærke russere Kosenkov, Zagorovskij og Chasin.

Partiet her gav mig lejlighed til at analysere den katalanske åbning grundigt, og analyserne har overbevist mig om, at katalansk er ret vanskeligt for sort, selv de varianter, som i følge teorien anses for at være rimeligt lette.

Katalansk

1. d2-d4 Sg8-f6
2. c2-c4 e7-e6
3. g2-g3

Han vil heller ikke spille Nimzoindisk!

3. --- d7-d5

I Europamesterskabet spillede jeg 3. -Lb4+ 4. Ld2 Le7. Denne gang foretrak jeg noget mere enkelt.

4. Sg1-f3 d5xc4
5. Dd1-a4+

Mädler vælger det sikre. Gambitten med 5. Sf3 er interessant. Den russisk-hollandske stormester Sosonko spiller den med gode resultater.

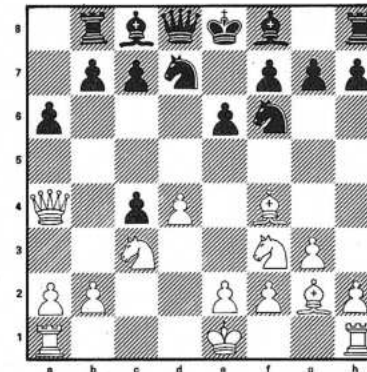
5. --- Sb8-d7
6. Lf1-g2 a7-a6
7. Sb1-c3

Forhindrer foreløbig b5, men anses for ufarlig for sort. Sædvanligvis

spilles straks Dxc4.

7. --- Ta8-b8
8. Da4xc4

Her er 8. Lf4 en spændende mulighed, som kun er lidt undersøgt.

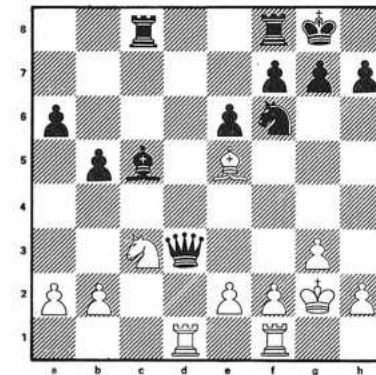
Teorien angiver følgende fortsættelse: 8. -b5 9. Da5 Tb6 10. Se5 Sxe5 11. dxe5 Sd5 12. 0-0-0 Lb4 13. Sxd5 Lxa5 14. Sxb6 cxb6! 15. Txd8+ Kxd8 16. Lg5+. Mon hvid står bedst? Jeg analyserede naturligvis på 8. Lf4 og fik et par idéer. Mädler har også kikket på 8. Lf4, hvilket viste sig på en meget sjov måde. Estrin, der jo er en stor teoretiker, var på besøg i Halle i slutningen af 1975. Da han kom hjem, skrev han i en af sine artikler om bl.a. denne variant: "Efter 8. -b5 9. Da5 har den tyske spiller J. Mädler, Halle, påvist, at det stærke 9. -Sd5! giver sort glimrende spil. Efter 10. Sxd5 exd5 11. Lxc7 Lb4+

12. Dxb4 Dxc7 13. 0-0 a5 14. Dd2 Sf6 står sort i overkanten."

8. --- b7-b5
9. Dc4-d3 Lc8-b7
10. 0-0 c7-c5
11. d4xc5 Lf8xc5
12. Lc1-f4 Tb8-c8
13. Ta1-d1 0-0
14. Sf3-e5 Lb7xg2
15. Kg1xg2 Sd7xe5
16. Lf4xe5 Dd8xd3

Stillingen er lige, men det er sort, der skal spille mest præcist. Sorts bønder på dronningfløjen er lidt svækkede, og den hvide konge kan hurtigt gribe ind i spillet over f3. Jeg vil helst spille hvid i den slags stillinger! Derfor tilbød jeg remis ved 16. -Dxd3. Mädler tog imod, så jeg slap for at blive plaget med et langt katalansk slutspil, som der ikke var skygge af chance for at vinde.

Slutstilling:

Remis.

PARTI NR. 4

For en fjern chances skyld . . .

Hvid: Sloth

Sort: J. Boey, Belgien

Dette parti har visse lighedspunkter med Walter-partiet, men det får en heldigere udgang. Jeg tilføjer min belgiske modstander, stormester i k-skak og nr. 2 i VM 7, en dobbeltbonde på c-linjen. Det koster tid, og Boey får en glimrende udvikling. På et tidspunkt er jeg lige ved at miste kontrollen over partiet, men en række præcise træk redder situationen. Da skavankerne i den sorte stilling begynder at vise sig, går Boey amok og starter et hasarderet angreb. Det afvises, og min modstander bliver så led ved partiet, at han opgiver på et meget tidligt tidspunkt! Den fjerne chance viste sig tidligere end ventet.

Engelsk

1. Sg1-f3 Sb8-c6!?

Et sjældent svar på 1. Sf3. Dr. Dückstein spillede det mod mig i København 1965. Han er ligesom Boey en trofast tilhænger af Tjigorins forsvar i dronninggambit, der nu kan opstå efter 2. d4 d5. Spiller hvid 2. e4 kan spillet gå over i spansk efter 2. -e5 3. Lb5. Her har Boey også et yndlingsforsvar, nemlig Jänischgambitten 3. -f5!?

2. c2-c4 e7-e5
3. d2-d4!? e5xd4
4. Sf3xd4 Sg8-f6
5. Sd4xc6!? b7xc6
6. g2-g3

Jeg skulle ikke ind i et af Boeys favoritforsvar, men valgte engelsk. Med Sc3 i tredje eller femte træk kunne vi komme til velkendte stillinger, men det er morsommere at eksperimentere....

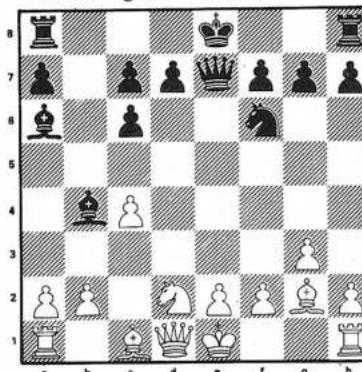
6. --- Lf8-b4+
7. Sb1-d2 Dd8-e7

Teorien kender ikke meget til denne variant. Euwe henviser til Elikases-Sämisch, 1939, hvor hvid stod bedst efter 7. - 0-0 8. Lg2 Te8 9. 0-0. Boey stiller sig mere aktivt op. Jeg havde i øvrigt forudset hans 7. og 8. træk.

9. Dd1-c2 De7-e6
10. b2-b3 0-0
11. e2-e3 d7-d5

Sorts udvikling er prima, men dobbeltbonden på c-linjen giver hvid ekstra livskraft. De næste to træk var jeg meget tilfreds med.

8. Lf1-g2 Lc8-a6

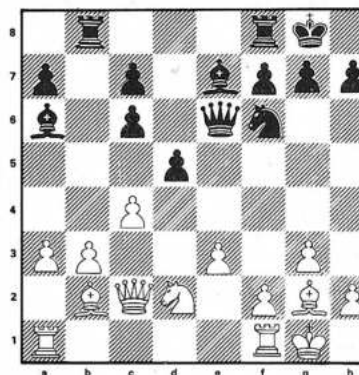

Som ventet presser Boey sit udviklingsforspring til det yderste. Han spiller altid meget aktivt. Her havde jeg i forudberegningen planlagt et bondeoffer: 9. 0-0 Lxd2 10. Dxd2 Lxc4 11. b3, fx 11. -Ld5 12. e4! Men hvad hvis hvid ikke modtager offeret? Jeg fik øje på en lang og ubehagelig variant: 9. - 0-0 (i stedet for Lxd2) 10. Da4 Lxd2 11. Lxd2 Dxe2 12. Lb4 Tfb8 13. b3 Lxc4! 14. bxc4 Dxc4 fulgt af a5. Sort vinder officeren tilbage med udmærket spil. Måske kan varianten forstærkes for hvid, men jeg bestemte mig til et andet 9. træk.

12. 0-0 Ta8-b8
13. a2-a3!

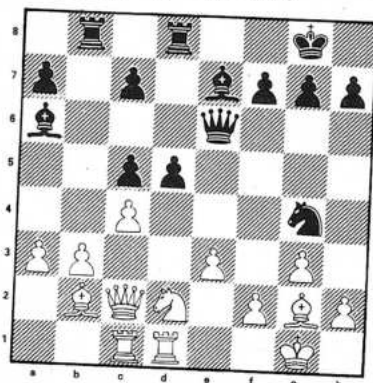
Bonden på c4 står til afhentning. Men hvid står bedst efter fx 13. - Lxd2 14. Lxd2 dxc4 15. bxc4 Lxc4 16. Tfc1!

13. --- Lb4-e7
14. Lc1-b2

Med klar hvid fordel! Sort har ikke nogensomhelst kompensation for sine bondesvagheder. La6 står elendigt. Var planen med 8. -La6 i virkeligheden for ambitiøs?

14. --- Tf8-d8
 15. Tf1-d1 Sf6-g4
 16. Ta1-c1 c6-c5!?

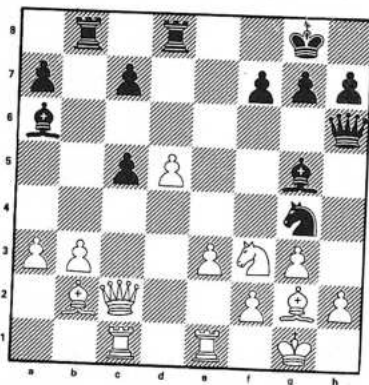

15. -Sg4 overraskede mig ikke, men dette havde jeg slet ikke set på! Trækket er heller ikke godt. Enten har Boey regnet galt et sted, eller også har han anset stillingen for at være så dårlig, at et hasarde-ret træk i hvert fald ikke kunne skade.

17. c4xd5

17. Lxd5 Txd5! 18. cxd5 Dh5 (18. -Dxd5 19. h3!) 19. Sf3 Dh3 er muligvis ikke helt chanceløst for sort.

17. --- De6-h6
 18. Sd2-f3 Le7-g5
 19. Td1-e1!

Her havde jeg kun én dags betænkningstid tilbage til det 20. træk. Selv om jeg mente at have partiet under kontrol, ventede jeg temmelig spændt på Boeys næste træk. Hans 16. -c5 havde givet mig en forskrækkelse. Hvad kunne han finde på? Selvfølgelig kom trækket lige på en dag, da jeg ikke havde tid til at analysere. Lidt ærgeligt tog jeg kortet op. Hov! Opgivet!

Der overraskede han mig igen. Men stillingen er vanskelig for sort. Der truer bl.a. Df5! På 19. -Txd5 er 20. De4 stærkt. Sorts bedste fortsættelse synes at være 19. -Sxe3!?

20. fxe3 Lxe3+ 21. Kh1 Lxc1 22. Lxc1 Dg6, men hvid bør vinde efter 23. Dc3 eller 23. Dxc5.

PARTI NR. 5

Gensidig respekt

Hvid: Sloth

Sort: V. Zagorovskij, USSR

Af et topopgør at være er dette parti noget tamt. En af forklaringerne er, at partiet forlængst var afsluttet, da det viste sig, at netop dette var topopgøret! I øvrigt må Zagorovskij have haft en sund respekt for mig fra starten, for han valgte en variant, der er bundsolid, men ikke giver sort chancer for at spille på gevinst.

Respekten var gensidig! Zagorovskij er jo eks-verdensmester. Han vandt VM 4 i 1965, som 40 årig. Derefter har han deltaget i de følgende fire mesterskaber med fint resultat, en enestående præstation. Kun en dårlig korrektion her i VM 8 hindrede Zagorovskij i at nå målet: at blive verdensmester for anden gang. Det er der endnu ingen, der har præsteret.

Zagorovskij er professor i historie ved universitetet i Voronez. Hans speciale er den russiske middelalder. Han startede ellers sin akademiske løbebane ret sent. Krigen mod tyskerne lagde beslag på ham, og efter krigen blev han en del år i hæren som officer. Zagorovskijs bedste nærskakresultat er sejren i Moskva-mesterskabet i 1952.

Grünfeld

4. Lf1-g2 c7-c6

1. Sg1-f3 Sg8-f6
 2. c2-c4 g7-g6
 3. g2-g3 Lf8-g7

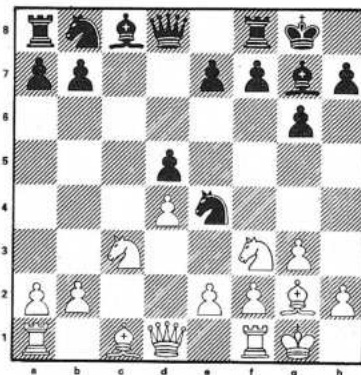
Indledningen til betonforsvaret. Bronstein valgte det i næstsidste parti mod Botvinnik i VM-matchen

1951, da han var et point foran. I stedet for at lytte til sine rådgivere, skulle Bronstein også i dette parti have lyttet til sit hjerte, der anbefaler ægte kongeindisk med d6! I hvert fald tabte Bronstein partiet, og Botvinnik beholdt sin titel. Smyslov havde mere held med sig seks år senere, da han også kom foran mod "Botte" og gik over til beton.

5. d2-d4 d7-d5
6. c4xd5 c6xd5
7. 0-0 0-0
8. Sb1-c3

Man kan undgå sorts næste træk med 8. Se5, men sort har bekvem udligning med 8. -Sg4!

8. --- Sf6-e4!

"Og sort står bedst!" Påstanden er Bobby Fischers. Han fremsatte den i begyndelsen af 60erne, altså før

han blev 20 år. Trækket overraskede mig ikke. Jeg har selv spillet det, fx mod Henrik Sørensen - den senere Europamester i k-skak - ved DM (mesterklassen) 1964.

9. Sf3-e5!? Se4xc3
10. b2xc3 Sb8-c6

Her er Sd7 for at bryde symmetrien interessant. Ulf Andersson har spillet sådan flere gange, fx mod Keene i Orense 1975: 11. Sxd7 Dxd7 12. Db3 Td8 13. e4 dxe4 14. Lxe4 Dc7 15. Ld5?! Txd5! Sort fik godt spil for kvaliteten.

11. Se5xc6 b7xc6
12. Lc1-a3

Jeg mente at have visse chancer for at udnytte fortrækket i denne symmetriske stilling.

12. --- Lc8-a6
13. Tf1-e1 Tf8-e8
14. e2-e4 e7-e6
15. h2-h4

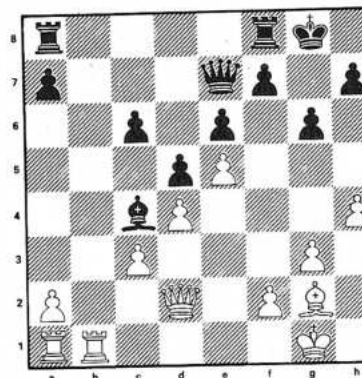
Dette træk var jeg meget fornøjet med, men det viser sig at være et slag i luften.

15. --- La6-c4
16. e4-e5 Lg7-f8
17. La3xf8 Te8xf8
18. Dd1-d2 Dd8-e7

Her og ved foregående træk analyserede jeg meget på stillingen. Jeg fandt ud af, at et hvidt angreb på kongefløjen ingen chancer har! Jeg ville blot risikere at sælge dronningfløjen, hvor sort har de bedste langtidsudsigter: løberne bliver afbyttet, sort spiller c6-c5 efterfulgt af c5xd4 med den bedste bondestilling og søger at trænge ind med de tunge officerer.

For at slippe for dette ubehagelige drømmesyn tog jeg en dyb indånding og trak

Slutstilling:

Remis.

19. Te1-b1

med et remistilbud, som blev modtaget.

PARTI NR. 6

EDB-fejl?

Hvid: Sloth

Sort: A. S. Siklos, Canada.

Siklos var en af de mindre kendte modstandere. Han blev stillet over for mit mest energiske førstetræk 1. d4! I en modtaget dronninggambit kommer vi ved fælles hjælp hurtigt på ukendte stier. Canadieren spiller noget passivt, men ikke dårligt. Før i 15. og 16. træk. Da kommer der først et svagt og så et elendigt træk. Færdig med det parti.

Modtaget dronninggambit

1. d2-d4 d7-d5
2. c2-c4 d5xc4
3. e2-e4!?

Det har jeg ikke spillet før. Men i et enkelt parti går det vel med en improvisation? Jeg havde lyst til at prøve gambitvarianten 3. -e5 4. Sf3 exd4 5. Lxc4.

3. --- Sb8-c6!?
4. Sg1-f3 Lc8-g4
5. Lc1-e3 e7-e6
6. Sb1-c3 a7-a6

Begyndelsen til en lidt passiv opstil-

ling. Aktivere er 6. -Lb4 7. Lxc4 Sf6. Denne stilling kan også opstå via Tjigorins forsvar i dronninggambit: 1. d4 d5 2. c4 Sc6!? 3. Sc3 dxc4 4. Sf3 Sf6 5. e4 Lg4 6. Le3 e6 7. Lxc4 Lb4. Sådan spiller Boey med stor fornøjelse med de sorte.

7. Lf1-c4 Sg8-f6
8. 0-0 Lf8-e7

Igen kom Lb4 stærkt i betragtning. De følgende hvide træk ser lette ud, men var det ikke. Vil man spille det helt rigtige hver gang, kræver det blod, sved og tårer.

9. Lc4-e2 Dd8-d7

10. Dd1-a4 0-0
11. Tf1-d1 Tf8-d8

Med remistilbud! Han har nok fået idéen ved at se mine hurtige fredslutninger med Walther, Carbonnel og Mädler. Men det var med sort.

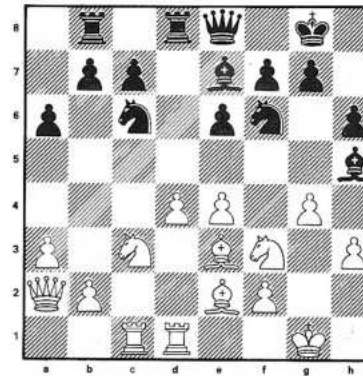
12. Ta1-c1 Ta8-c8
13. a2-a3 Dd7-e8
14. Da4-b3 Tc8-b8
15. Db3-a2 h7-h6?

Her bør straks spilles Lh5

16. h2-h3! Lg4-h5??

Helt nødvendigt var 16. -Lxf3 17. Lxf3 med klar hvid stillingsfordel - løberpar og terrænovervægt.

17. g2-g4 Opgivet

Men mit sidste træk fulgte forslaget 17. -Lg6 18. d5. Det vinder den ulykkelige springer, der i 3. træk gik med til at eksperimentere. Fx 18. -Sa5 19. b4. I stedet for 17. -Lg6 kan der naturligvis ofres på g4, men to bønder er for ringe en erstatning for en officer. Så Siklos valgte ikke at spille flere luftpostbreve på foretagendet.

Siklos er professionelt beskæftiget med EDB. Slutningen af partiet kunne tyde på, at han ved 15. eller 16. træk har overladt styringen af partiet til datamaskinerne!

PARTI NR. 7

Vellykket åbningsnyhed

Hvid: Sloth

Sort: E. Arnlind, Sverige

Arnlind er stormester i k-skak og velkendt i Danmark, fordi han for nogle år siden spillede et spændende radioparti mod Børge Andersen. Jeg havde en betydelig respekt for ham på forhånd, men var så heldig at lokke ham ind i en dårlig variant.

Kongeindisk

1. c2-c4	Sg8-f6
2. Sg1-f3	g7-g6
3. g2-g3	Lf8-g7
4. Lf1-g2	0-0
5. d2-d4	d7-d6

Ægte kongeindisk. Eric er ikke nogen forsigtigper som Zagorovskij.

6. Sb1-c3	c7-c6
7. 0-0	Sb8-d7

Den klassiske opbygning. Andre spillelige træk er 7. -Da5 (Bronstein) og 7. -Lf5 (Larsen).

8. Dd1-c2	e7-e5
9. Tf1-d1	Tf8-e8

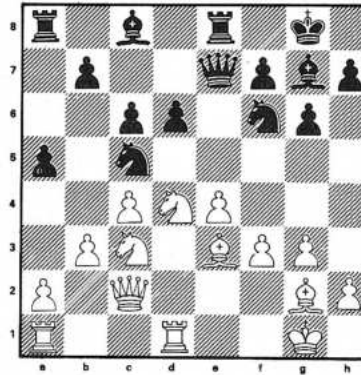
10. e2-e4

Jeg har gravet en gammel yndlingsvariant frem. Jeg spillede den bl.a. i juniorturneringen i Groningen 1964, hvor den gav en masse points. Efter at partiet mod Arnlind var startet, analyserede jeg den grundigt og fandt en fejl i Boleslavskijs hovedvariant. Mon Arnlind vil le opdage den?

10. ---	Dd8-e7
11. b2-b3	e5xd4
12. Sf3xd4	Sd7-c5
13. f2-f3	a7-a5

Alt efter Boleslavskij, der var verdens førende ekspert i kongeindisk.

14. Lc1-e3!

Nyheden. Der findes enkelte masterpartier med Lb2 eller La3, men løberen står bestemt bedst på e3. Når man ikke tidligere har mødt 14. Le3, skyldes det utvivlsomt, at hvidspilleren har været bange for 14. -d5. Boleslavskij skriver direkte, at dette træk ødelægger hvids centrum.

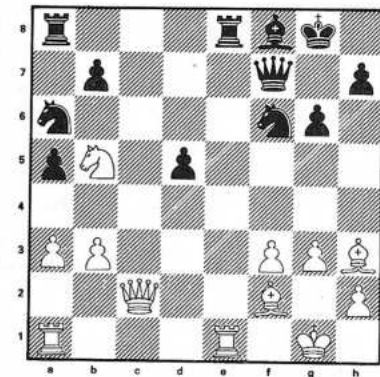
Men jeg fandt ud af, at d5 er mindre godt! Her er analysen: 14. d5? 15. cxd5 og nu a) 15. -cxd5 16. Lg5 med klar hvid fordel, da 16. -dxe4? 17. Sd5! vinder en officer. Springerer på c5 er jo u-dækket efter diverse afbytninger på f6. Eller b) 15. -Sxd5!? 16. Sxc6 bxc6 17. Sxd5 cxd5 18. Lxc5 Dc7 19. Tac1. Hvid har vundet en bonde, men sort har dog en vis kompensations i form af et godt officerspil.

Hvis sort spiller 14. -d5 er variant b hans bedste mulighed. Sjovt

nok har Anders Berggreen, Middelfart, haft held til at lokke hele tre erfarne k-mestre ind i denne variant! Bl. a. russeren Judovitj, der har udgivet en bog om kongeindisk, men altså ikke kendte min analyse.

Varianten kan naturligvis repareres for sort. Ved DM 1976 spillede Carsten Høi 13. -Sfd7 (i stedet for a5) mod mig. Også 14. -Sfd7 kommer i betragtning. Efter 14. Le3 tog Arnlind en tænkepause. Han undlod d5 straks, men kunne åbenbart ikke helt opgive idéen.

14. ---	Sc5-a6
15. Td1-e1	d6-d5?!
16. e4xd5	c6xd5
17. Le3-f2!	Lc8-e6
18. Sd4xe6	f7xe6
19. Lg2-h3	De7-f7
20. Sc3-b5	Lg7-f8
21. c4xd5	e6xd5
22. a2-a3	

En dejlig stilling at arbejde videre med. Hvid har flere fordele. For det første har han løberparret. For det andet en bedre bondestilling, nemlig to "øer" mod sorts tre. For det tredje savner de sorte springere støttepunkter.

22. --- Sf6-d7
23. Sb5-d4 Sd7-c5

Naturligvis ikke 23. -Tac8? 24. Dxc8! fulgt af Le6.

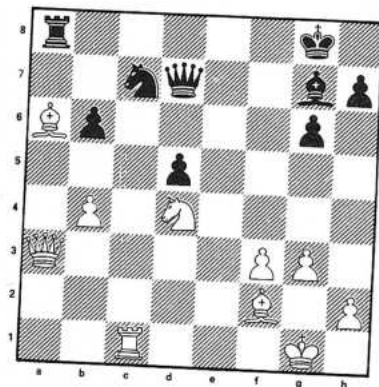
24. Dc2-c3 Sa6-c7
25. Te1xe8 Ta8xe8
26. Ta1-d1!

Der er ingen grund til at give sort modspil med 26. Dxa5 Sd3.

26. --- b7-b6
27. b3-b4 a5xb4
28. a3xb4 Sc5-a6
29. Td1-b1 Df7-f6
30. Lh3-f1 Lf8-g7
31. Dc3-b3 Df6-d6
32. Tb1-c1! Dd6-d7
33. Db3-a3 Te8-a8?

Herefter bryder sorts forsvar sammen. Bedre, men ikke tilfredsstillende, var Sb8 eller Lxd4.

34. Lf1xa6!

Sort kan ikke umiddelbart slå igen på a6: 34. -Txa6 besvares med 35. Txc7 og på 34. Sxa6 følger 35. b5! Lxd4 36. Lxd4 Dxb5 37. De7 med gevinst.

34. --- Dd7-d8
35. Da3-d3!?

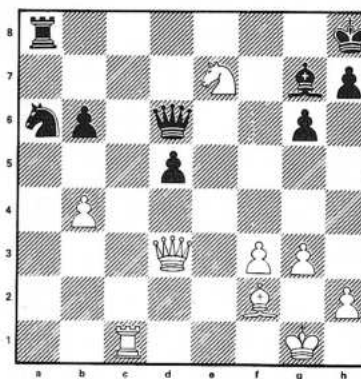
Det anså jeg for stærkere end 35. Txc7 Dxc7 36. Dd3, der vinder materiale straks.

35. --- Sc7xa6

At slå med tårnet på a6 strander på 36. Se6.

36. Sd4-c6 Dd8-d6
37. Sc6-e7+! Kg8-h8?

På det bedre 37. -Kf8 eller Kf7 er 38. Sc8 fulgt af slag på b6 en ret let gevinst.

38. Dd3xa6!

Slås denne dame, er der mat i tre begyndende med Tc8+. Her kunne Arnlinde roligt have opgivet.

38. --- Ta8-f8
39. Se7-c6 Tf8xf3
40. Da6xb6 h7-h5
41. Db6-d8+

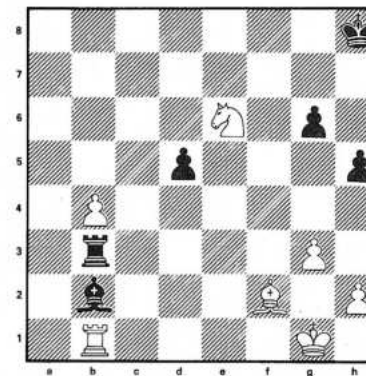
Det simpleste.

41. --- Dd6xd8

42. Sc6xd8 Tf3-b3
43. Sd8-e6!

Truer Tc8+ fulgt af Tc7.

43. --- Lg7-b2
44. Tc1-b1 Opgivet

Sort mister en officer mere: 44. -Kg8 (Der truede Txb2) 45. Sc5 Txb4 46. Sd3.

Et stilrent parti, som jeg er meget fornøjet med.

PARTI NR. 8

Forsvarer bonden med næb og kløer

Hvid: Dr. H.W. Dünhaupt, Vesttyskland
Sort: Sloth

Noget af det bedste, jeg ved, er at snuppe en bonde for så at forsvare den med næb og kløer og til sidst vinde slutspillet. Da Dr. Dünhaupt tilbød bonden med 4. c4, regnede han ikke alvorligt med, at sort kunne finde på at forsvare den så hårdnakket. Men partiet morede ham så meget, at han i et senere parti i det tyske mesterskab med fuldt overlæg trak 4. c4 igen.

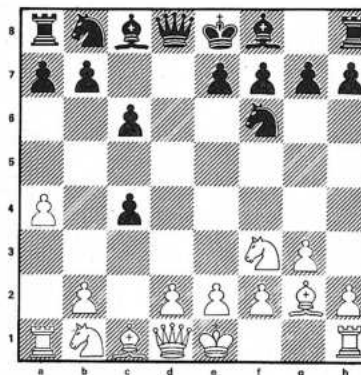
Reti-åbning

1. Sg1-f3	Sg8-f6
2. g2-g3	d7-d5
3. Lf1-g2	c7-c6
4. c2-c4?!	d5xc4!

Der findes næsten ingen teori om dette. "Fader" Keene, der har skrevet et par udmærkede bøger om flankeåbninger, kalder bondeofferet usundt, men har ikke mange varianter. Det er værd at bemærke, at Fischer tilbød bondeofferet mod Polugajevskij i interzoneturneringen

1970. Polugajevskij betakkede sig. Det samme gjorde Uhlmann i flere matchpartier mod Bent Larsen i 1971. Men at dømme efter partiet mod Petrosjan i Buenos Aires 1979 er Bent Larsen holdt op med at tilbyde bonden. Der spillede 1. c4 Sf6 2. g3 c6 3. Sf3 d5 4. b3!

5. a2-a4

Efter min mening et hæsligt træk! Hvid svækker sin dronningfløj (feltet b4) for at vinde den bonde tilbage, som han så skødesløst har ofret. Under partiet var jeg opfyldt af lyst til at straffe dette uskønne træk. Det lykkedes ikke ganske, selv om jeg vandt partiet. Det kan endda tænkes, at 5. a4 er hvids stærkeste træk. Den sorte bonde- mand på c4 er jo egentlig en centrumsbonde, og det kan godt være berettiget at svække sig lidt for at få fat på sådan en. 5. Sa3 i stedet for a4 er heller ikke noget smukt træk. Gode svar er 5. -b5 eller 5. -e5 (6. Sxe5? Lxa3 7. bxa3 Dd4).

I *Informator 10* kommenterer Trifunovic ovennævnte parti Fischer-Polugajevskij: "hvis 4. -dxc4 så 5. a4 b5 6. axb5 cxb5 7. Sd4! med hvid fordel." Men 5. -b5 er gak i låget! Den jugoslaviske stor-

mester har (igen) været sjusket med analysen.

Men jeg havde haft stillingen efter 5. a4 før! Som sort mod Bo Jacobsen i Århusmesterskabet 1975. Der fik jeg en god stilling med 5. -Sa6 6. Sa3 Le6 7. Sg5 Dd7 8. Dc2 Ld5! 9. f3 h6 10. Sh3 e5. Men hvid skulle have spillet 8. Sxe6 Dxe6 9. Dc2! Sb4 10. Dc3 Sd3+ 11. Kf1 med et uklart spil. Mod Dr. Dünhaupt lancerede jeg derfor en kraftigere opstilling.

5. ---	Lc8-e6
6. Sb1-a3	Dd8-d5!?

Dristigt

7. 0-0	Sb8-a6
8. d2-d3	

Så bliver det et ægte bondeoffer, men sort truede Sc5.

8. ---	c4xd3
9. Sf3-g5	Dd5-b3
10. Sg5xe6	Db3xe6

Med 10. -Dxd1 kunne jeg vinde en bonde til, men efter 11. Txd1 dxe2 12. Te1 har hvid sikkert fuldt tilstrækkelig kompensation.

11. Dd1xd3	Sa6-c5

Min oprindelige plan var 11. -g6,

men hvid står udmærket efter 12. Sc4 Lg7 13. Sa5!

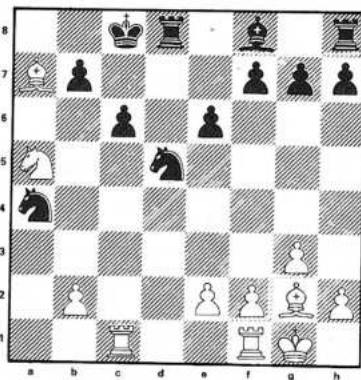
12. Dd3-c4 De6xc4
13. Sa3xc4 Sf6-d5!
14. Sc4-a5

Dette træk betragtede jeg under spillet som lidt unøjagtigt, fordi sort nu kan rokere langt uden frygt for Se5. Meget interessant er 14. b4!?, selv om det næppe er farligt for sort.

14. --- 0-0-0
15. Lc1-e3! e7-e6
16. Ta1-c1!?

Dr. Dünhaupt anbefaler 16. Tfc1!

16. --- Sc5xa4
17. Le3xa7

Her havde jeg nær spillet 17. -Lb4, men opdagede så et par gode varianter for hvid: 18. Sc4 Kc7 19. Ta1 Sdb6! 20. Se5! Thf8 21. Lxc6!! bxc6 22. Lxb6+ Sxb6 23. Ta7+ Kd6 24. Sxf7+ med uklart spil. Sort har næppe gevinstchancer. Eller 20. -Td2 (i stedet for Thf8) 21. Lxc6! bxc6 22. Lxb6+ Sxb6 23. Ta7+ Kc8 24. Sxc6 evt. fulgt af Tc1. Hvid har mindst remis. Disse varianter viser, hvor langt man i visse tilfælde skal se frem. Det er vanskeligt selv for de større computere, og en lilleput som fx "Chess Challenger 7" kommer selvsagt ingen vegne.

17. --- Kc8-c7!

Det nøjagtige træk, der bevarer fordelene. Dr. Dünhaupt giver to råbetegn af begejstring.

18. Sa5-c4 Td8-a8
19. La7-d4 f7-f6
20. Tf1-d1 Lf8-c5
21. Lg2xd5

Det er naturligvis kedeligt at give denne gode løber, men trækket opretholder et vist initiativ for bonden

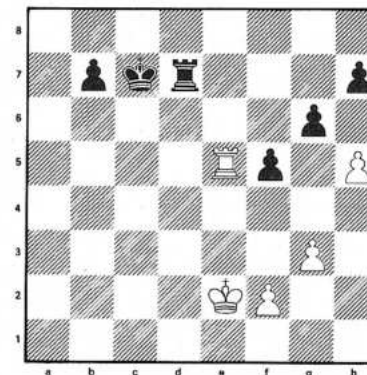
21. --- e6xd5
22. Sc4-e3 Lc5xd4
23. Td1xd4 Kc7-b8!
24. Td4-b4 Ta8-a6
25. Se3-f5 g7-g6
26. Sf5-e7 c6-c5!

Sikrer endegyldigt bonden. Min ide er 27. Th4 g5 28. Th6 d4 29. Sd5 Td8 og nu strander 30. Sxf6 på Tdd6!

27. Tb4-b5 d5-d4
28. Se7-d5 Th8-d8
29. Sd5-f4 Td8-c8
30. Tc1-c4 Ta6-b6
31. Tb5-a5 Sa4xb2
32. Tc4xc5 Tc8xc5
33. Ta5xc5 Tb6-d6
34. Kgl-f1 f6-f5

Dr. Dünhaupt håbede på 34. -d3 35. exd3 Sxd3 36. Td5!, der udvikler til et springerslutspil, som vist holder for hvid.

35. Tc5-e5 Td6-d7
36. h2-h4 Kb8-c7
37. h4-h5 d4-d3
38. e2xd3 Sb2xd3
39. Sf4xd3 Td6xd3
40. Kf1-e2 Td3-d7

Gevinst eller remis? Jeg er ikke i stand til at sige det med sikkerhed. Men hvids næste træk hjælper mig i hvert fald. Han burde spille 41. Te6. Herefter giver det passive 41. -Tg7 næppe chancer. Der må spilles 41. -gxh5 42. Tf6. Alle gevinstchancer er naturligvis på min side, men en 100% sikker variant har jeg ikke set.

41. Ke2-f3? Kc7-d6
42. Te5-e8 Kd6-c5
43. Te8-g8

Så var jeg sikker på det hele point! Men gevinsten hænger på et enkelt tempo. Hvids bedste chance var 43. Tc8+ for at besvare Kb4 med 44. Kf4 fulgt af Ke5 og f4. Jeg ville have spillet 43. Tc8+ Kd5.

43. --- g6xh5
44. Tg8-f8 b7-b5

45. Tf8xf5+ Kc5-c4
 46. Tf5xh5 b5-b4
 47. g3-g4 b4-b3
 48. g4-g5 b3-b2
 49. Th5-h1 Td7-d4!

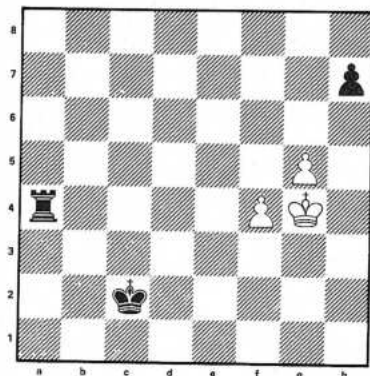
Dr. Dünhaupt havde analyseret 49. -Kc3 50. Ke4 Tb7 51. Tb1 Kc2 52. Txb2+ Txb2 til remis. Hvid har et tempo mere end i partifortsættelsen. Det er muligt, at varianten kan forbedres for sort. Men det har ingen betydning, for 49. -Td4! er sikker gevinst.

50. Kf3-g3 Kc4-c3
 51. f2-f4 Td4-a4!
 52. Th1-b1

Der truede Ta1.

52. --- Kc3-c2
 53. Tb1-h1 b2-b1 D

54. Th1xb1 Kc2xb1
 55. Kg3-g4 Kb1-c2
 Opgivet

I varianten 56. Kf5 Kd3 57. Ke5 Te4+ mangler hvid lige ét tempo. Et meget hårdt kæmpet parti, hvis lykkelige udfald gjorde det klart, at der var chance for en topplacering.

PARTI NR. 9

Kaotisk skak . . .

Hvid: V. Kosenkov, USSR

Sort: Sloth

Man kan skelne mellem tre typer af stillinger: tekniske, logiske og kaotiske. I tekniske stillinger er vejen til gevinst eller remis velkendt. Stormesteren kender naturligvis flere tekniske stillinger end 2. klasse spilleren. I logiske stillinger er plan og strategi nøgleordene. I kaotiske stillinger kommer det først og fremmest an på omhyggelig beregning af lange og komplicerede varianter.

Fra et vist tidspunkt var stillingen i mit parti med Kosenkov kaotisk! Jeg havde svært ved at orientere mig, og det havde ingeniøren fra Kujbysjev sikker også ... Hvis jeg havde tabt, var Kosenkov blevet verdensmester. Nu måtte han nøjes med en 3. plads og stormestertitlen. Den sidste er han glad for. Den giver adgang til repræsentative hold og gode turneringer.

Fransk

1. e2-e4 e7-e6
 2. d2-d4 d7-d5
 3. Sb1-c3 Lf8-b4
 4. e4-e5 c7-c5
 5. a2-a3 Lb4xc3+
 6. b2xc3

Jeg har haft held til at spille Nimzowitsch-varianten 3. -Lb4. Men

hvad var det dog mesteren skrev på sine gamle dage: "Det er slet ikke givet, at trækket er korrekt. . . . 6. -Se7 7. Dg4 og hvid står overlegent. Det er ikke utænkeligt, om end ikke sandsynligt, at 3. -Lb4 således må anses for endegyldigt gendrevet." Det er Nimzowitschs kommentarer fra hans parti mod Dr. Lasker 1934 (det fornemme springerslutspil), her citeret efter Bjørn Nielsens bog.

Men som bekendt er eleven ofte mere principfast end læreren, hvilket også fremgik af partiet mod Walter.

6. --- Dd8-c7

Nu kan 7. Dg4 besvares med f5 eller f6.

7. Sg1-f3 Sg8-e7

8. a3-a4 b7-b6

Med den udmærkede logisk-strategiske plan La6. Den forpurres.

9. Lf1-b5+ Lc8-d7

10. Lb5-d3 Sb8-c6

11. 0-0 h7-h6

Nødvendigt, hvis man vil rokere kort. På 11. - 0-0 har hvid den gode fidus 12. Lxh7+!

12. Tf1-e1 0-0

13. Lc1-a3 Sc6-a5

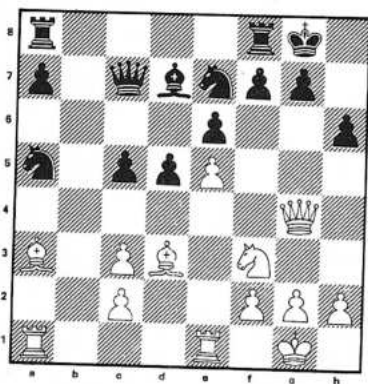
14. Sf3-d2 Ld7xa4

Temmelig dristigt, men der er næppe noget bedre.

15. d4xc5 b6xc5

16. Dd1-g4 La4-d7

17. Sd2-f3!

Meget bedre end 17. c4, som angives nogle steder. Hvid vil spille Lc1 med fine angrebschancer.

17. --- Sa5-b7

Et klodset træk. Har springeren overhovedet fremtidsmuligheder på b7? Læseren kan selv give svaret ved at sammenligne med slutstillingen! Men 17. -Sc4 18. Lc1 f5 i9. exf6 Txf6 20. Lxc4 fulgt af 21. Se5 giver i hvert fald hvid det bedste spil.

18. La3-c1 f7-f5

19. e5xf6 Tf8xf6

20. c3-c4!

Jeg havde håbet at aktivere springeren med 20. Se5 c4! 21. Lf1 Sd6.

20. --- Se7-c6

21. c4xd5 e6xd5

22. Dg4-h5 Ld7-e6

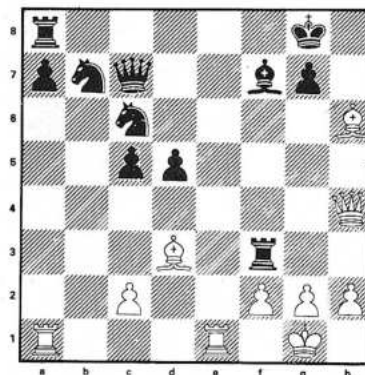
23. Lc1-g5!?

Nu er stillingen i hvert fald kaotisk. I betragtning kom iøvrigt også 23. Txe6 Txe6 24. Dxd5.

23. --- Le6-f7

24. Dh5-h4 Tfxxf3

25. Lg5xh6!?

Med den listige idé 25. -Txd3 26. Lxg7! Min konge bliver helt klædt af, men får lov at indkassere lidt for sin strip-tease! Efter moden overvejelse fandt jeg ud af, at det var bedst at slå på h6.

25. --- g7xh6

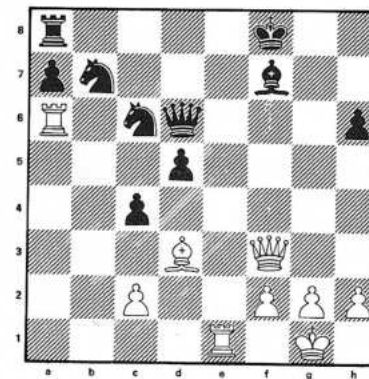
26. Dh4-g4+

Eller 26. Dxb6 Txd3 (nok tvungent) 27. cxd3 Dd6 med uklart spil.

26. --- Kg8-f8

27. Dg4xf3 Dc7-d6

28. Ta1-a6 c5-c4

Mit sidste træk var ledsaget af et remistilbud. På grund af varianten 29. Lxc4 Sc5 30. Lxd5! Dxd5 31. Txc6 Dxf3 32. gxf3, og der er næppe reelle chancer for nogen af parterne.

Kosenkov accepterede. Remis.

PARTI NR. 10

Yndlingspartiet . . .

Hvid: A. Chasin, USSR

Sort: Sloth

Læseren vil på dette tidspunkt for længst have opdaget, at jeg ofte tager imod, når en modstander tilbyder en bonde. I partiet mod Chasin er det mig, der ofrer en bonde! Det er nok en af grundene til, at jeg holder meget af det parti. En anden grund er, at jeg på forhånd havde stor respekt for netop Chasin, der kun har spillet meget lidt k-skak (men af høj kvalitet!) Chasin har været en stærk nærskakspiller, international mester og flere gange i finalen om Sovjetmesterskabet. Nu arbejder han som skaktræner i den udstrækning, hans handicap tillader det. Han blev invalideret under krigen.

Nimzoindisk

1. d2-d4	Sg8-f6
2. c2-c4	e7-e6
3. Sb1-c3	Lf8-b4

Endelig en spiller, der tillader nimzoindisk.

4. e2-e3	b7-b6
5. Sg1-e2	Lc8-a6

Bronsteins træk. Han opfandt det

under morgenmaden før 17. matchparti mod Botvinnik i 1951! Om eftermiddagen fik han lejlighed til servere trækket - og vandt partiet. I 8. EU-mesterskab vandt jeg to udmærkede sejre med det mindre kendte 5. -Se4!?

6. a2-a3	Lb4xc3+

Egentlig er jeg lidt betænkelig ved at give løberen. Men Smyslov, Fischer og Larsen har gjort det før

mig! I DM 1962 (juniorklassen) spillede jeg 6. -Le7 mod Erik Bang, den senere k-skakstormester. Et vigtigt parti for denne variant, der har været i unåde nogle år, er Timman-Hübner, Montreal 1979.

7. Se2xc3	d7-d5
8. Dd1-f3	

Næsten uprøvet. Det almindelige er 8. b3.

8. ---	0-0
9. Lf1-e2	c7-c5
10. d4xc5	b6xc5

Teorien angiver 10. -Sbd7! som i et remisparti Tajmanov-Spasskij 1961. Her havde Chasin nok en forbedring klar, hvorfor skulle han ellers vælge denne variant?

11. c4xd5	La6xe2!?

Et bondeoffer på lang sigt. Spilleligt var exd5, men jeg brød mig ikke om at få min springer deplaceret på a6. Den hører til på c6.

12. Ke1xe2	

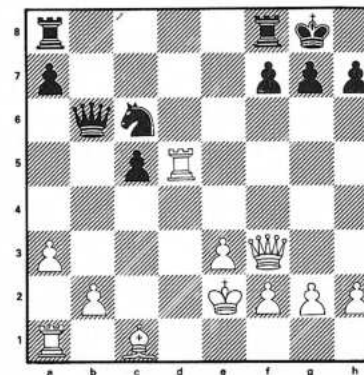
Ellers har sort uden videre en fin stilling.

12. ---	e6xd5
13. Th1-d1	Sb8-c6

14. Sc3xd5	Sf6xd5
15. Td1xd5	

Selvfølgelig ikke 15. Dxd5 Sd4+!

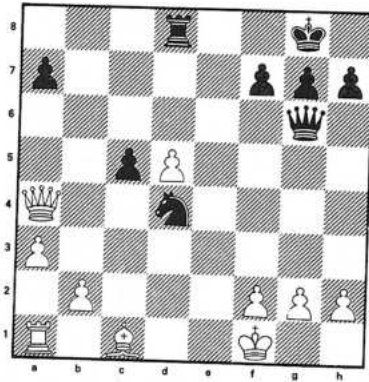
15. ---	Dd8-b6

Sort udviklingsforspring og angrebschancer kompenserer sikkert bonden. Chasin finder i hvert fald ikke nogen gendrivelse.

16. Ke2-f1	Ta8-d8
17. e3-e4	Sc6-d4
18. Df3-d1	Td8xd5
19. e4xd5	Tf8-d8
20. Dd1-a4	Db6-g6!

Spil på gevinst. Med 20. -Sb3 21. Lg5! (21. Tb1? Dg6) Sxa1 (21. -f6 22. Te1!) 22. Lxd8 Dxd8 23. Dd1 kunne jeg fremtvinge et remis slutspil.

21. Da4-c4

En anden mulighed er 21. Le3! Fx
21. -Dd3+ 22. Kg1 Sc2 23. Tf1
Sxe3 24. fxe3 Dxe3+ 25. Kh1 De2!
Sort står bedst, men gevinstchancer-
ne er nok små.

21. --- Sd4-c2
22. Lc1-g5!

22. Tb1? Se3+ kommer ikke på ta-
le, og 22. Ta2 Te8 23. Ld2 giver
sort stærkt angreb efter 34. -Se1!?
eller 23. -Dh5.

22. --- Sc2xa1
23. Lg5xd8 Dg6-b1+
24. Kf1-e2 Db1xb2+
25. Ke2-e3 Sa1-b3

Efter slag på a3 kunne d-bonden
blive farlig. Jeg analyserede kun lidt

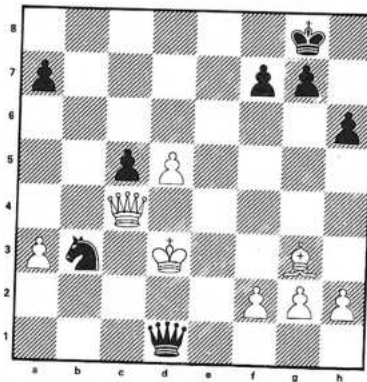
på 25. -Dxa3+, da jeg var udmær-
ket tilfreds med teksttrækket.
Dronning og springer arbejder bedre
sammen end dronning og løber.
Den erfaring gjorde jeg vist første
gang mod Jens Enevoldsen i Køben-
havn 1965. Da sad jeg med løberen
og blev rigtigt manuduceret af den
gamle ræv.....

26. Ld8-h4 h7-h6
27. Lh4-g3

Med remistilbud, hvilket blev afslå-
et med hård hånd.

27. --- Db2-d2+
28. Ke3-e4 Dd2-e1+
29. Ke4-d3 De1-d1+

Den kritiske stilling.

30. Kd3-e3?

Et træk, der blev modtaget med
glæde. Det taber! 30. Kc3! synes at
holde, selv om det ser farligt ud. En
hovedvariant er 30. -Sd2 31. Df4
(det eneste) Dc1+ 32. Kd3 c4+ 33.
Ke2 c3 34. Kd3! c2 35. Db8+ Kh7
36. Dc8, og hvid holder remis. Der
truer evig skak.

30. --- f7-f5!

Truer Dd2+ fulgt af Sd4+

31. d5-d6+ Kg8-f8
32. Lg3-e5

Der er intet tilfredsstillende. En en-
kelt variant: 32. Dc3 Sd4 (truer
De2+) 33. Dxc5 Sc2+ 34. Kf4 Dg4+
35. Ke5 De4 mat.

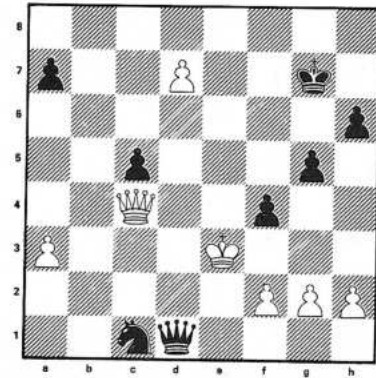
32. --- g7-g5
33. Dc4-c3

33. Lc3, der også parerer truslen
De1+, taber efter Dc1+, fx 34. Ke2,
Sd4+ 35. Kd3 Df1+ med dronning-
gevinst.

33. --- Sb3-c1
34. Le5-g7+

34. Dd2 f4+ med dronninggevinst.

34. --- Kf8-g8
35. Dc3-c4+ Kg8xg7
36. d6-d7 f5-f4+

Med mit sidste træk fulgte forslaget
37. Ke4 Dxd7 38. Dxc1 Dd4+. Ef-
ter disse tvungne træk er der to mu-
ligheder: 39. Kf3 Dd3+ 40. Kg4
Kg6! fører ind i et matnet (41. g3
f3!) og 39. Kf5 Dd5+ 40. Kg4
Dxg2+ giver et håbløst slutspil.

Chasin opgav, vistnok for første
gang i en k-skak-turnering.

PARTI NR. 11

Den gamle offerspillers teoretiske nyhed

Hvid: Sloth

Sort: L. Abramov, USSR

Abramov er egentlig ingeniør, men har i mange år været professionelt beskæftiget med skak. Først og fremmest på topposter i den sovjetiske skakorganisation, men også som international dommer og en overgang som vicepræsident i ICCF, det internationale k-skakforbund. Abramov var en af de modstandere i VM 8, jeg havde truffet in persona før turneringens start, nemlig ved OL 1972 i Jugoslavien, hvor han udøvede sin kompetente dommervirksomhed. Abramov er født i 1911 - samme år som Botvinnik, hans gode ven - så det er næppe forkert at antage, at han ikke havde de store ambitioner i VM 8. Men vi fik et meget spændende parti ud af det.

Kongeindisk angreb

1. Sg1-f3 d7-d5
2. g2-g3 Sg8-f6
3. Lf1-g2 Lc8-f5

Efter min børnelærdom er dette træk unøjagtigt, fordi hvid nu kan spille c4. Svorne tilhængere af Lf5-systemet spiller først 3. -c6, der giver samme stilling, som jeg havde mod Dr. Dünhaupt. Men Abramov har en idé.....

4. c2-c4 c7-c6
5. c4xd5 c6xd5
6. Dd1-b3

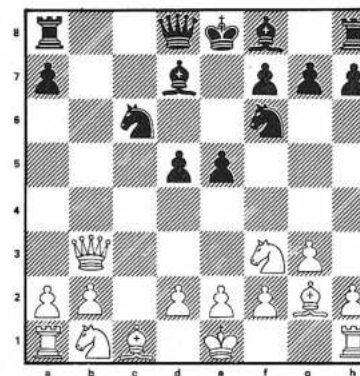
Nu fører 6. -Db6 til et slutspil, der muligvis kan holdes ved nøjagtigt spil. Det er slet ikke Abramovs kop the.....

6. --- Sb8-c6!?

Meget interessant. Han giver testamentebonden og får en hurtig ud-

vikling og et godt centrum. Jeg havde kikket lidt på trækket, da jeg spillede Db3, men ikke taget det alvorligt!

I Encyklopædien og andre værker omtales trækket ikke. Kun i seneste udgave af Keenes "Flanke-spil" nævnes 6. -Sc6 med den bemærkning, at det bør sort prøve i stedet for at dække b7. Men Keene kan sagtens være velorienteret, for jeg har nemlig vist ham Abramov-partiet!

9. d2-d3

7. Db3xb7

I min hyggelige korrespondance med Abramov gik jeg til bekendelse og erklærede mig som en værre bondegnasker. Til gengæld røbede russeren, at han var en gammel offerspiller.....

7. --- Lf5-d7
8. Db7-b3

Der truede Tb8 fulgt af Sb4

8. --- e7-e5

En anden mulighed var 9. 0-0 e4
10. Se1 h5 med uklart spil.

9. --- Ta8-b8
10. Db3-d1 Lf8-b4+
11. Sf3-d2

På andre svar må hvid regne med e5-e4-e3.

11. --- h7-h5!
12. Sb1-c3 d5-d4
13. Sc3-d5 h5-h4
14. Sd5xf6+ Dd8xf6
15. a2-a3 h4xg3
16. f2xg3

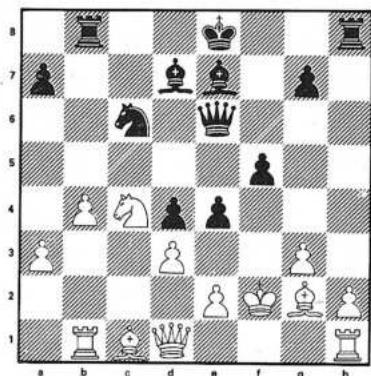
Det er nødvendigt at slå med f-bonden. Et hvidt mareridt kunne se således ud: 16. hxg3 Txh1+ 17. Lxh1 Dh6 18. Lg2 Dh2 19. Kf1 Lh3!

16. --- Lb4-e7

17. Sd2-c4 Df6-g6
18. Ke1-f2

Truslen var Txxh2. Med Kf2 truer jeg til gengæld med Lxc6 efterfulgt af Sxe5.

18. --- Dg6-e6
19. b2-b4 f7-f5
20. Ta1-b1 e5-e4?

Giver den hvide løber et bekvemt ståsted på f4. Bedre var fx 20. -Lf6 evt. fulgt af Se7 med muligheden Sd5.

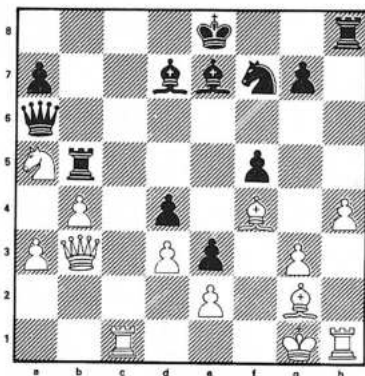
21. Lc1-f4 Tb8-b5
22. h2-h4 e4-e3+?!

Så får den hvidflettede løber også et skudfelt.

23. Kf2-g1 Sc6-d8
24. Dd1-b3 Sd8-f7

Forhindrer et eventuelt Sd6+!?

25. Tb1-c1 De6-a6?
26. Sc4-a5!

”Den der graver en grav for andre..” Abramovs Da6 skulle utvivlsomt forhindre 26. Sa5 på grund af Dxa5. Men jeg spillede altså trækket alligevel! Her er begrundelsen: 26. -Dxa5 27. Ld5!! Truer såvel Da5 som Sf7. Abramov betakkede sig.

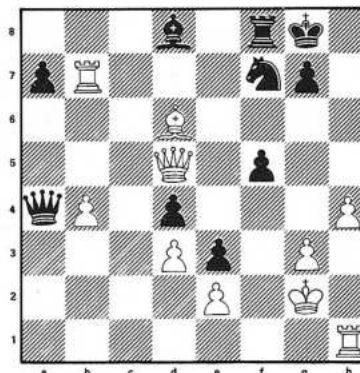
26. --- 0-0
27. Sa5-c6

Så er sort knust.

27. --- Ld7xc6
28. Tc1xc6 Tb5-b6
29. Tc6-c4! Tb6-d6
30. Tc4-c7

Der er ingen grund til at give ham modspil, selv om han tilbyder kvaliteten.

30. --- Le7-f6
31. Lg2-d5 Td6xd5
32. Db3xd5 Da6xa3
33. Lf4-d6 Lf6-d8
34. Tc7-b7 Da3-a4
35. Kg1-g2

Det letteste. Nu besvares 35. -Dc2 med 36. Te1 - det tårn skal vel også have lov at spille. Herefter er sorts beskedne spræl endegyldigt forbi. Abramov opgav.

PARTI NR. 12

Hårdt arbejde

Hvid: Sloth

Sort: J. Nun, CSSR

Josef Nun er czekisk international mester i nærskak. Han må ikke forveksles med Nunn, engelsk stormester. Ej heller med Jiri Nun. Sidstnævnte er søn af Josef Nun og er snart bedre end faderen.

Men det var altså senior, jeg spillede mod. Han blev suverænt nr. sidst i turneringen - 1 point af 14! Men at dømme efter vores parti gav han ikke ettallerne fra sig uden kamp.

Dronninggambit, Tarrasch

1. d2-d4	d7-d5
2. c2-c4	e7-e6
3. Sb1-c3	c7-c5
4. c4xd5	e6xd5
5. Sg1-f3	Sb8-c6
6. g2-g3	Sg8-f6

Her kunne det sikkert betale sig for en og anden at kikke lidt på 6. -c4, den svenske variant, der var frygtet i 30'erne, men nu næsten er glemt.

7. Lf1-g2	Lf8-e7
8. 0-0	0-0
9. Lc1-g5	c5xd4

10. Sf3xd4	h7-h6
11. Lg5-e3	Tf8-e8
12. Dd1-a4!	

Det blev næsten ikke spillet i 1975. Man foretrak Db3 eller Tc1, hvilket også fremgår af Informators encyklopædi. Jeg kan så glæde mig over, at 12. Da4 det seneste års tid er blevet spillet meget. Et frisk eksempel er Stean-Gligoric, Skara 1980: 12. -Ld7 13. Tad1 Lf8 14. Sxd5 Sxd5 15. Lxd5 Sb4 16. Lxf7+! og hvid fik gode chancer.

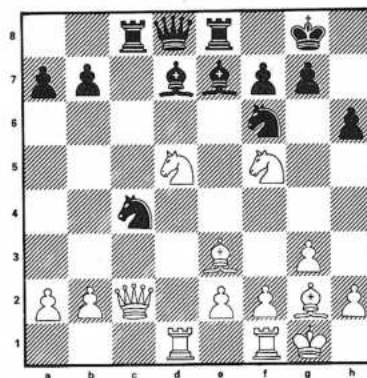
12. ---	Sc6-a5?!
13. Ta1-d1!	

Ifølge gængs teori 1975 skulle 13. Sxd5 være udmærket. Hvid vinder en bonde, da Te8 skal holdes dækket. Men mine analyser tydede på stærkt sort modspil. Senere mesterpartier, fx Puksjanskij-Zidkov 1977, viser, at jeg ikke så spøgelse.

13. ---	Lc8-d7
14. Da4-c2	Ta8-c8
15. Sd4-f5!	

Nun, der spiller meget Tarrasch, havde fået godt spil efter 15. Dd3. Man har også set 15. Db1.

15. ---	Sa5-c4
16. Sc3xd5!	

Stærkt, men kræver meget nøjagtig beregning. Idéen er ikke original, for den er angivet af Tal i hans kommentarer til partiet mod Stean i Moskva 1975. Her stod hvids h-bonde dog på h3, hvilket muligvis

gør kombinationen tvivlsom for hvid.

16. ---	Le7-f8!

Sorts bedste træk. 16. -Sxe3 17. Sdxe7+ Txe7 18. Dxc8! eller 16. -Sxd5 17. Lxd5 Sxe3 18. Sxh6+! (gxh6 19. Dg6+) giver hvid afgørende fordel.

17. Le3-d4!	Sf6xd5
18. Lg2xd5	

En af pointerne er 18. -Sd6 19. Sxh6+! Kh8 20. Sxf7+Sxf7 21. Dg6! (Sh6? 22. Dxh6 mat).

Hvid vinder.

18. ---	Dd8-g5
19. Ld5xc4	Ld7xf5
20. Dc2-b3	Dg5-g6
21. Td1-d2	

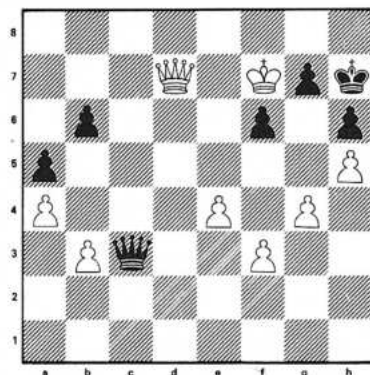
Kombinationen er slut. Hvid har tjent en bonde (men hvad hvis h-bonden stod på h3?). Men der er langt hjem, for sort har ingen svagheder og står ret aktivt. Virtuoser som Capablanca eller Keres havde nok holdt den sorte stilling remis i et turneringsparti.

21. ---	b7-b6
22. Tf1-e1	Tc8-c7
23. Lc4-d3	Lf5xd3
24. Td2xd3	Dg6-h5
25. e2-e3	Dh5-f5

26. Td3-c3	Tc7xc3
27. Ld4xc3	Te8-d8
28. Te1-d1	Td8xd1+
29. Db3xd1	Lf8-e7
30. Kg1-g2	Df5-e6
31. Dd1-f3	a7-a5
32. Df3-a8+	Kg8-h7
33. b2-b3	Le7-f6
34. Lc3xf6	De6xf6
35. Da8-d5	Kh7-g8
36. h2-h4	Df6-e7
37. h4-h5	De7-c7
38. Dd5-a8+	Kg8-h7
39. Da8-e4+	Kh7-g8
40. De4-e8+	Kg8-h7
41. Kg2-f3	f7-f6
42. a2-a4	Dc7-d6
43. De8-b5	Dd6-d1+
44. Kf3-g2	Dd1-d6
45. g3-g4	Kh7-h8
46. Kg2-f3	Kh8-h7
47. Kf3-e4	Dd6-e6+
48. Ke4-f4	Kh7-h8
49. e3-e4	De6-d6+
50. Kf4-f5	Kh8-h7
51. f2-f3	Dd6-c7?

Den afgørende fejl. Mere hårdnakket er 51. -De7! Bonden på b6 kan ikke slås på grund af mat. Nu trænger jeg frem med kongen.

52. Kf5-e6	Kh7-g8
53. Db5-d5!	Kg8-h7
54. Dd5-d7	Dc7-c3
55. Ke6-f7!	

Dette blev slutstillingen, for Nun opgav. Jeg havde foreslået 55. -Dxb3+ 56. Dd5. Gevinsten er ganske instruktiv. Hvid vinder næsten alle bondespil. Fx 56. -Dc3! (56. -Dxf3? 57. Df5+!) 57. Df5+ Kh8 58. Kg6 Dc6 59. Dd5! De8+ 60. Df7 Dg8! 61. Dxc8+ (der truede mat) Kxc8 62. e5! fxe5 63. Kf5 Kf7 64. Kxe5 Ke7 65. Kd5 Kd7 66. f4 og vinder. Som man ser, kunne Nun sagtens have trukket afgørelsen ud i måneder, uden at det havde virket påfaldende.

PARTI NR. 13

En sej russer

Hvid: Sloth
Sort: M.M. Kletsel, USSR

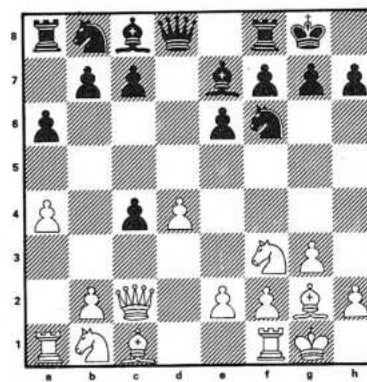
Kletsel er pensioneret ingeniør. Hans femteplads er temmelig overraskende. Mig bekendt har han ikke tidligere præsteret noget tilsvarende. Kletsel er veteran fra 2. verdenskrig, og jeg havde en meget interessant korrespondance med ham. Men partiet blev ikke noget kunstværk!

Katalansk

1. c2-c4	Sg8-f6
2. Sg1-f3	e7-e6
3. g2-g3	d7-d5
4. Lf1-g2	Lf8-e7
5. 0-0	0-0
6. d2-d4	d5xc4

En meget solid variant, bl.a. ofte spillet af Geller og i nogle partier af Karpov.

7. Dd1-c2	a7-a6
8. a2-a4	

8. Dxc4 b5 anses for at være ganske tilfredsstillende for sort. Derfor valgte jeg teksttrækket, der spilles

af en kapacitet som Polugajevskij. Nej, hvor jeg fortrød! Svækkelsen af b4 kommer til at genere mig hele partiet. Sammenlign i øvrigt mine bemærkninger til Dr. Dünhaupt's 5. a4.

8. — — — Sb8—c6
9. Dc2xc4 Dd8—d5
10. Dc4—d3

Polus træk, men måske skal man prøve noget andet her.

10. — — — Tf8—d8
11. Sb1—c3 Dd5—a5
12. Dd3—c4 Da5—b4
13. Dc4xb4 Sc6xb4
14. Lc1—f4 Sf6—d5
15. Lf4—d2 Sb4—c6

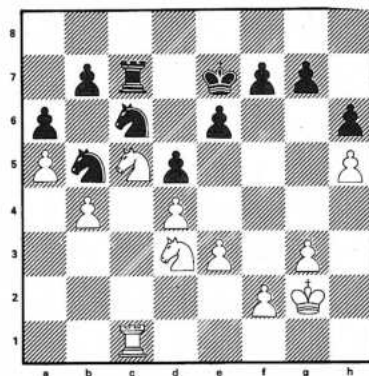
Med remistilbuddet, som blev afslået. Men det lykkedes mig aldrig i det følgende at få brikkerne til at swinge.

16. a4—a5 Sd5—b4
17. Ld2—f4 Le7—d6
18. Lf4xd6 c7xd6
19. Tf1—c1 Lc8—d7
20. Sc3—e4 Ld7—e8
21. Lg2—f1 Sc6—a7
22. Sf3—d2 Ta8—c8
23. Tc1xc8 Sa7xc8
24. Ta1—a3 Sb4—c6
25. e2—e3 d6—d5

26. Se4—c5 Sc8—d6
27. Ta3—a1 Kg8—f8
28. Sc5—d3 Td8—c8
29. b2—b4 Sc6—a7
30. Sd3—c5 Tc8—c7
31. Sd2—f3 Kf8—e7
32. Lf1—d3 h7—h6
33. h2—h4 Sa7—c6
34. Ta1—b1 Sc6—a7
35. Kg1—g2 Le8—b5
36. Sf3—e5 Lb5xd3
37. Se5xd3 Sa7—c6
38. h4—h5 Sd6—b5
39. Tb1—c1

Her tilbød jeg remis. Kletsel accepterede. Muligvis står sort endda bedst på grund af muligheden f6 fulgt af e5.

Slutstilling:

PARTI NR. 14

Det afgørende parti . . .

Hvid: J. Estrin, USSR
Sort: Sloth

Da turneringen startede, var dette parti ikke mere afgørende end ethvert af de øvrige. Men efter Zagorovskijs stærke slutspurt stod det pludselig klart, at jeg *skulle* vinde mit sidste parti. Og det var meget pikant mod den regerende verdensmester! Heldigvis havde jeg en merbonde, der blev federe og federe. Efter 56. træk var jeg helt sikker på, at stillingen var vundet. Det var engang i sommeren 1979.

Estrin (født i 1923) er uddannet jurist, men er nu professionelt beskæftiget med skak. Han er leder af et skakinstitut, der uddanner trænere. Samtidig er han en utrolig produktiv skakforfatter, især af teoribøger. Man må formode, at han ikke altid har tilstrækkelig tid til k-partierne. I hvert fald er resultatet i dette VM meget beskedent for en verdensmester.

Fransk

1. e2—e4 e7—e6
2. d2—d4 d7—d5
3. Sb1—d2 Sb8—c6

4. Sg1—f3 Sg8—f6

Her overvejede jeg seriøst Bronsteins idé 4. —Sh6 fulgt af f5. Men nogle timers analyse overbeviste mig om, at trækket ikke er helt tilfredsstillende.

Vanskeligere og mere interessant end 5. —c5. Sammenlign Nimzowitschs forsvar 1. e4 Sc6 2. d4 d5 3. Sc3 e6.

5. e4—e5 Sf6—d7
6. Sd2—b3 Lf8—e7

7. Lf1-b5 a7-a5!?

Idéen med dette træk skulle være at besvare 8. a4 med Sa7. Fx 9. Lxd7+ Dxd7 10. Sxa5 b6 11. Sb3 La6 med nogen kompensation for bonden. Eller 9. Lxd7+ Lxd7 10. Sxa5 Lb4+ 11. Ld2 Lxa5 12. Lxa5 Sc8 og sort vinder bonden tilbage, men med lidt dårligere stilling. På 8. a4 havde jeg imidlertid spillet Scb8. Det skete senere i et parti Ostojic-Vaganjan, Rom 1977. Estrin vælger en anden fortsættelse, som giver partiet teoretisk betydning.

8. c2-c3 a5-a4
9. Sb3-d2 Sd7-d6
10. 0-0 Lc8-d7

Truer Sxe5.

11. Dd1-e2 0-0
12. Tf1-e1 Dd8-e8!

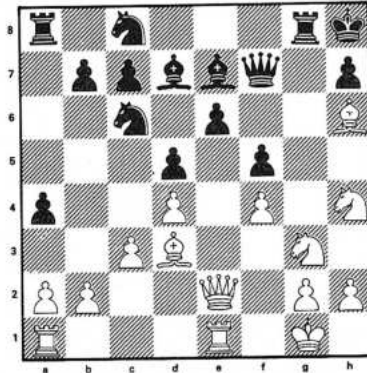
I forbindelse med næste træk den eneste gode plan.

13. Lb5-d3 f7-f5
14. e5xf6 g7xf6
15. Sd2-f1 Kg8-h8
16. Lc1-h6 Tf8-g8
17. Sf1-g3 De8-f7
18. Sf3-h4

Med den positionelle trussel f2-f4-f5!

18. --- Sb6-c8!
19. f2-f4 f6-f5

Giver naturligvis et grimt hul på e5, men Sc8 kan plombere skaden ved manøvre Sd6-e4.

20. Lh6-g5!?

Et interessant bondeoffer. 20. Sf3 Sd6 giver næppe fordel.

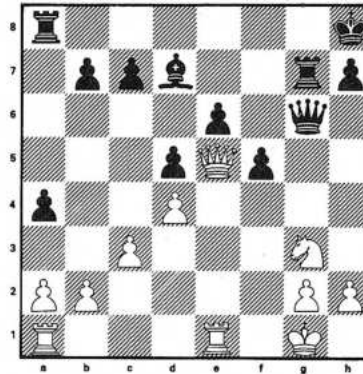
20. --- Le7xg5
21. f4xg5 Tg8xg5
22. Sh4-f3 Tg5-g7
23. Ld3-b5 Sc8-e7

Denne springer må opgive rejsen til e4.

24. Lb5xc6 Se7xc6
25. Sf3-e5 Sc6xe5
26. De2xe5

Her foreslog Estrin 26. -c6 27. Se2. Hvids springer kommer til f4, og trods merbonden har sort en ganske perspektivløs stilling. I stedet valgte jeg:

26. --- Df7-g6

27. Te1-e2!?

Efter min mening burde hvid spille 27. Dxc7! Estrin var muligvis bange for 27. -Dg4 med truslen f4 osv. Men der findes et interessant for-svar: 28. Te3!! fx 28. -f4 29. Tf3 fxxg3 30. Txxg3, og hvid holder sig skadesløs på Ld7. Eller 28. Te3!! e5 29. Tf3 med godt spil for hvid. Jeg havde sikkert besvaret 27. Dxc7! med Dg5. Efter 28. De5 f4 29. Dxxg5 Txxg5 opstår et slutspil med chancer for begge parter.

27. --- Ld7-b5
28. Te2-e3 Ta8-f8

Truer 29. -f4 30. Tf3 Tf5! Fx 29. Tae1 f4 30. Tf3 Tf5! 31. Dxe6 fxxg3! med truslen gxh2+. Eller 29. Dxe6 f4 30. Dxxg6 hxxg6 31. Tf3 Te7 med fordel for sort.

29. De5-f4 Dg6-g4
30. Te3-f3 Dg4xf4
31. Tf3xf4 Tg7-g5

Det gælder om at hindre den hvide springer i at komme til f4 eller e5. Sorts merbonde er meget vanskelig at realisere.

32. Ta1-e1 Tf8-f6
33. Te1-e3 Lb5-c4
34. a2-a3 Tf6-h6
35. Sg3-h1 Th6-g6
36. g2-g3 Tg5-g4
37. Tf4xxg4 f5xxg4
38. Sh1-f2 Kh8-g7
39. Te3-e5 Kg7-f6
40. Te5-h5 Tg6-g7
41. Th5-h6+ Kf6-e7
42. Sf2-d1 Lc4-d3
43. Kg1-f2 Tg7-f7+
44. Kf2-e3 Tf7-f3+
45. Ke3-d2 Ld3-g6
46. Kd2-e2 Tf3-f6

Her var e5 allerede muligt. Sandsynligvis burde hvid have beholdt sit tårn på e-linien.

47. Ke2-e1 e6-e5
48. d4xe5 Tf6-e6

49. Sd1-e3 Te6xe5
 50. Ke1-d2 Te5-g5
 51. Se3-g2 Ke7-f6
 52. Sg2-f4 c7-c6
 53. Kd2-d1

På 53. Sxg6 følger Kg7! og Kxg6.

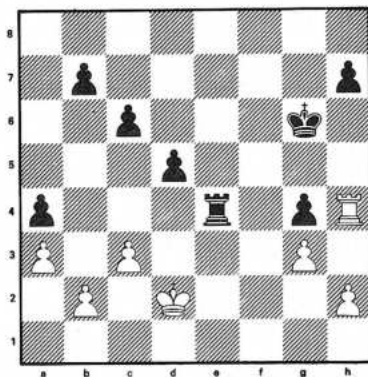
53. --- Tg5-e5
 54. Kd1-d2

Også 54. Sxg6 hxg6 giver kun hvid problematiske chancer i tårnslutspillet.

54. --- Te5-e4
 55. Th6-h4 Kf6-g5

Truer Txf4

56. Sf4xg6?! Kg5xg6

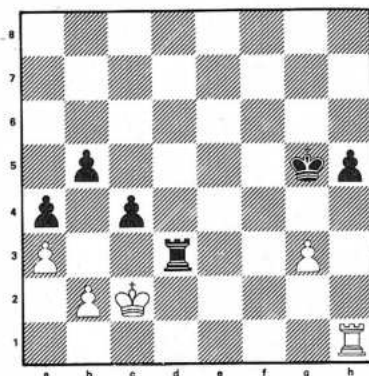

Nu følte jeg mig helt sikker på gevinsten. Foruden merbonden har sort klar positionsfordel, fx står det hvide tårn meget dårligt. En bedre chance for hvid var 56. Sd3.

57. h2-h3 h7-h5
 58. h3xg4 Te4xg4
 59. Th4-h3

Bondeslutspillet taber. Herfra blev partiet spillet telegrafisk, en meget behagelig og hurtig, men desværre lidt dyr løsning: 40-45 kr. pr. træk.

59. --- Tg4-e4
 60. Th3-h1 Kg6-g5
 61. Kd2-d3 c6-c5
 62. Kd3-d2 c5-c4
 63. Th1-h3 b7-b5
 64. Th3-h1 d5-d4
 65. c3xd4 Te4xd4+
 66. Kd2-c2 Td4-d3

67. Th1-e1

Passivt forsvar taber på en meget lærerig måde: 67. Th3 Tb3 68. Kc1 c3 69. bxc3 Txc3+ 70. Kb2 Tb3+ 71. Ka2 Kg6! Træktvang! Sort vinder endnu en bonde.

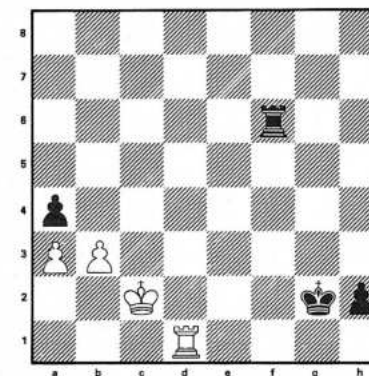
67. --- Td3xg3
 68. Te1-e5+ Kg5-g4
 69. Te5xb5 h5-h4
 70. Tb5-b4 h4-h3
 71. Tb4xc4+ Kg4-h5
 72 Tc4-c8

På 72. Txa4 afgør 72. -h2 73. Ta8 Tg6.

73. Tc8-h8+ Tg6-h6
 74. Th8-e8 h3-h2
 75. Te8-e1 Kh5-g4
 76. Te1-h1 Kg4-g3
 77. b2-b3 Kg3-g2
 78. Th1-d1

Eller Txb2+ 79. Txb2 med elementær gevinst. Nu fører 78. -h1 til samme variant, men jeg foretrak:

78. --- Th6-f6

Truslen er 79. -Tf1 80. Td2+ Tf2. Jeg foreslog Estrin 79. Kc3 (det eneste) Tf3+ 80. Kb4 axb3. Sort får en ny dame - uden at hvid kan ofre tårnet. Det ville Estrin alligevel ikke stå model til. Han opgav, få dage før han ville have overskredet betænkningstiden for anden gang.

Åbningsoversigt

(tallene er partinumre)

Dronninggambit: 6, 12

Dronningindisk: 2

Engelsk: 4

Fransk: 9, 14

Grünfeld: 5

Katalansk: 3, 13

Kongeindisk: 7

Kongeindisk angreb: 11

Nimzoindisk: 10

Reti: 8

Siciliansk: 1

Inspireret af to gamle mestre

I Jørn Sloths kommentarer til partierne vrimler det med hen-
tydninger til mestrene Nimzowitsch og Botvinnik. Det kommer
derfor ikke som den store overraskelse, når Sloth her afslører,
hvem hans skaklige forbilleder er:

”En forgrundsfigur for mig er Nimzowitsch. Det er helt givet.
Og netop før denne turnering har jeg beskæftiget mig meget
med ham. Det viser sig bl. a. i partierne mod Walther, Boey, Ko-
senkov og Chasin. En anden, som jeg sætter stor pris på og stu-
derer meget, er Botvinnik. Og de to er nok på en måde modpo-
ler. Nimzowitsch har idéerne – ofte måske lidt urealistiske,
mens Botvinnik står for det meget logiske, realistiske spil.

Så har jeg naturligvis også studeret Bent Larsens partier ind-
gående og lært meget af ham. Derimod siger Karpovs partier mig
ikke ret meget. De er lidt for tekniske . . .

Jeg stoler kun på mig selv!

Mange mener, at de russiske k-skakspillere har et større kollek-
tivt analysehold, som hjælper dem med partierne, og her tæn-
kes nok især på den detroniserede verdensmester Estrin. Sloth
tror ikke på dette og siger, at hvis virkelig det var tilfældet, så
ville det ikke resultere i bedre træk end dem, som Estrin selv
finder.

Men hvordan arbejder Jørn Sloth selv med sine partier? Det
fortæller han om her:

”Jeg stoler ikke på andre! Jeg har ikke noget imod at vise
mine partier frem eller diskutere dem med nogen. Men den en-
delige beslutning om trækket tager jeg selv, helt uden at være
påvirket af andres meninger. Det er et vigtigt princip for mig.

Jeg har et eksempel, der viser, hvor klogt det er. Under min deltagelse ved et hold-EM i Schweiz i efteråret 1976 analyserede jeg mit parti mod Dünhaupt med mine danske holdkammerater. Vi kikkede meget på en bestemt stilling og fandt et tilsyneladende vældigt stærkt træk. Men da jeg kom hjem, fulgte jeg altså mine principper og analyserede stillingen grundigt, og så fandt jeg ud af, at vi i en bestemt variant havde overset noget vigtigt. Så rent faktisk lavede jeg et andet træk, end det der forekom holdkammeraterne og mig selv oplagt.

I princippet er det jo også kun tilladt at analysere selv, men det er nok alment accepteret, at man diskuterer partierne med andre. Jeg ved, at mange har stor fornøjelse af at have en fast makker til at analysere k-partierne med, men det har jeg altså ikke haft. Den, der har været bedst orienteret om mine partier, er nok Arne Henriksen, (Danmarks repræsentant i ICCF). Han har fulgt nogle af partierne meget tæt, fx. Estrin-partiet i de sidste måneder. Han har på sin vis været mere engageret i turneringen, end jeg selv har!

Jeg skriver ikke varianter op under analyserne, hvad jeg ved, mange andre gør. Jeg analyserer på et parti, indtil jeg føler mig sikker på at have fundet det rigtige træk. Den endelige beslutning om et træk har altså meget med følelse og fornemmelse at gøre - en følelse, der er baseret på konkrete varianter.

Man kan godt fundere over, hvad det egentlig er, der ligger bag et godt k-parti. Jeg har den idé, at det sværeste er at få en sammenhængende plan, altså at få alle enkelttrækkene til at hænge sammen. De fleste spillere kan jo finde et rimeligt træk i en aktuel stilling. Når man har god tid, kan man jo bare analysere - variant efter variant! Problemet er hver gang at finde netop det træk, som harmonerer med det foregående. Og evnen til at gøre det har noget med intuition at gøre. Mange regner langt flere konkrete varianter end jeg. Så humlen må ligge i at få trækkene til at hænge sammen. Og det må nok være en evne, som er

særegen for mennesket. Det vil være vanskeligt at få en computer til at gøre noget tilsvarende.....”

Bedst under tidspres

I nærskak er Jørn Sloth en af Danmarks største tidnødnarkomaner. Hans bestræbelser på altid at finde det allerstærkeste træk koster meget tid på skakuret. Derfor må han tit lave 15-20 træk i det sidste minut for ikke at tabe på tid.

Men at Sloth også kommer i tidnød i k-skak, lyder paradoksalt. Det gør han imidlertid. Af partiformularerne, hvorpå der omhyggeligt holdes regnskab med antallet af betænkningdage, fremgår det, at Sloth i mange af partierne kun har haft én enkelt dag tilbage til ét eller flere træk.

I k-skak regnes betænkningstiden jo i dage og ikke i minutter som ved almindelig turneringsskak. Sender man et træk samme dag, som man har modtaget modstanderens sidste træk, beregnes nul dage. Sender man sit træk dagen efter, beregnes én dag osv. Man har lov til gennemsnitligt at bruge tre dage pr. træk. Hvert tiende træk er der tidskontrol. Når man sender sit tiende træk, må man sammenlagt ikke have brugt over 30 dages betænkningstid. Når man sender sit tyvende træk, må man ikke have brugt over 60 dage osv.

I praksis har man jo langt mere end tre dage til rådighed pr. træk, for man har selvfølgelig også lov til at analysere i posttiden, der til USSR godt kan være to, tre uger eller i ugunstige tilfælde endnu mere.

Sloth giver i det følgende forklaring på, hvorfor han alligevel kom i tidnød i nogle af partierne:

”Sådan en turnering er jo meget krævende i begyndelsen, fordi man har 14 partier på én gang. Det første halve år af finalen faldt i en periode, da jeg havde meget travlt på grund af et vikariat med mange timer på en skole i Randers. Jeg havde fak-

tisk ikke ret god tid til at analysere, så mange af mine træk blev der taget beslutning om i toget mellem Århus og Randers!

Når jeg i de fleste partier stort set har brugt tiden fuldt, altså gennemsnitligt tre dage pr. træk, hænger det sammen med min arbejdsform. Min måde at analysere på er måske lidt sjusket. Jeg har ofte trækkene liggende på skrivebordet i flere dage, før jeg går i gang med at analysere. De rigtigt energiske k-skakspillere har jo analyseret på trækkene, før de kommer. Det har jeg også ofte haft planer om, men det er aldrig lykkedes mig at gøre det. Og det hænger også sammen med, at jeg somme tider har mere lyst til at kikke i en ny skakbog end til at analysere et k-skakparti.

I almindelighed er jeg vist bedst til at få lavet tingene, når der er et vist tidspres. Men selv om man ikke taber, hvis man overskrider tiden første gang, så har det alligevel været et princip for mig ikke at overskride, og det har jeg heller ikke gjort i noget parti. Derimod overskred Estrin første gang partiet mod mig, og da han opgav, var han kun få dage fra at overskride anden gang.”

En avis gætter på, at du har brugt tusindvis af timer til at analysere i forbindelse med denne VM finale. Er det realistisk?

”Næppe! Jeg har jo kun lavet knap fem hundrede træk i alt i de 14 partier, og jeg kan ikke tro, at jeg har brugt mere end to timer pr. træk. Men det er lidt svært at regne ud. Jeg har jo sådan set forberedt mig til turneringen hele livet. Al den tid, jeg har brugt til at studere skak, kommer mig jo til gode, så lige hvad der er forberedelse til denne VM finale, og hvad der bare er beskæftigelse med skak i almindelighed, er svært at sige.”

Kolossal dansk fremgang

Jørn Sloths verdensmesterskab er langt fra det eneste fremragende resultat, som danske korrespondance-skakspillere har opnået

i de seneste år. Verdensmesterskabet kan ses som højdepunktet i en række af bedre og bedre resultater, som danskere har præsteret både individuelt og i holdturneringer.

Jørn Sloth fortæller i det følgende om dansk k-skaks position i dag og forsøger at begrunde, hvorfor vi er blevet så stærk en k-skaknation:

”Det er markant, at vi i de sidste ti år har haft en kolossal fremgang. Før den tid havde vi kun to internationale mestre, nemlig Julius Nielsen og Mogens Christensen. Flere andre spillere har opnået gode resultater, bl.a. Arne Henriksen, men det store boom er først kommet efter 1970.

Situationen er jo den, at jeg selv er stormester, Erik Bang er stormester, og Ove Ekebjærg bliver formentlig stormester. Vi har tre europamestre, og vi har en hel række spillere enten med en halv eller en hel international mestertitel.

Fremgangen må dels skyldes den øgede interesse, der er for skak i det hele taget i Danmark, og dels, at mange stærke nærskakspillere er begyndt at vise interesse for k-skak. Vi har jo også haft et underskud på det felt. Hvis vi sammenligner os med svenskerne, så var de jo langt tidligere på den med at få en stormester i k-skak.

En lignende fremgang som i k-skak har vi haft i nærskak. Her er Danmark også blevet ganske stærk. Man kan forsøge at se en sammenhæng med Bent Larsens succes. Har man én stærk skakspiller, betyder det, at mange kommer til at interessere sig for skak. Larsen har jo været i verdenseliten siden 1966, så man kan godt se resultaterne, også i k-skak som en slags efterdønning.”

Jørn Sloth omtaler ovenfor, at Danmark har fået en hel række hele og halve internationale mestre i de senere år. Arne Henriksen, Danmarks repræsentant i ICCF, oplyser, at følgende syv spillere har den hele titel: Julius Nielsen, Ove Ekebjærg og Lars Hyldkrog, alle København, Mogens Christensen, Randers, Allan

Jensen, Allerød, Viggo Bové Quist, Bogense, og Henrik Sørensen, Hillerød. Af disse er både Ekebjærg og Henrik Sørensen europamestre.

Følgende seks spillere har den halve titel: Anders Berggreen, Middelfart, Arne Henriksen, Tarm, Ernst Larsen, Århus, Axel Roos, Hillerød, Ove Søgård, København, og Christian Waagner Nielsen, Hjørring.

Arne Henriksen oplyser yderligere, at følgende fem spillere har meget store chancer for at erhverve sig en halv titel i igangværende turneringer: Niels Granberg, Sven Pedersen, Jens Hartung-Nielsen, Børge Pedersen og Niels Danstrup.

Forsvarer ikke titlen foreløbigt

Ingen spiller har været verdensmester i korrespondanceskak to gange. Jørn Sloth har altså chancen for at blive den første, der opnår dette.

Sloth vandt den ottende VM finale, men har ingen mulighed for at forsvare titlen i niende og tiende VM finale. Disse er nemlig startet for længst. Tidligere har den nye verdensmester altid haft mulighed for at forsvare sin titel i den efterfølgende finale, da denne først startede, når foregående var afsluttet. På grund af et stigende antal deltagere i kampen om VM var der dog pludselig ophobet så mange spillere, som var kvalificeret til en VM finale, at ICCF helt uden for normal praksis så sig nødsaget til at igangsætte både niende og tiende VM finale, før den ottende var færdig.

På spørgsmålet om, hvornår Sloth vil forsvare sit verdensmesterskab, svarer han:

”Det ved jeg ikke rigtigt. Formelt er jeg nok kun kvalificeret til at starte i den næstfølgende finale, altså VM 11. Men det er sandsynligvis for tidligt for mig. Og reelt kan jeg forestille mig, at jeg godt kan få lov til at deltage i en senere finale. I øje-

blikket har jeg ikke kapacitet til at starte en VM finale. Jeg har heller ikke lyst til det. Jeg har afslået at spille i flere internationale invitationsturneringer i k-skak, selv om der har været høje pengepræmier. Når jeg skal spille igen, skal det være i en VM finale, men det bliver sandsynligvis ikke foreløbigt.”

Nærskak-karriere frister ikke!

Jørn Sloth har bevist, at han er verdens bedste i korrespondanceskak. Frister denne kendsgerning ham ikke til at satse endnu mere på nærskak? Sloth siger herom:

”Nej, det gør den ikke! Hvis jeg skulle have satset på nærskak, skulle det være sket langt tidligere. Og her er vi inde på noget principielt. Hvis man virkelig skal klare sig på topplan i nærskak, skal man være professionel. Eller man skal i hvert fald have vilkår, der minder om professionelles. Man skal have mulighed for at rejse til turneringer i udlandet gennem længere tid, og man skal spille et vist antal partier om året. Men jeg er ikke spor bitter over, at jeg ikke har de muligheder. Slet ikke! Jeg er vældig tilfreds med min tilværelse. Den største fornøjelse, man har i skak, er efter min mening slet ikke det at spille. Det bedste er da at tage en god skakbog ned fra hylden og så spille en kendt mesters partier igennem. Det er creme de la creme..... Det at spille turneringer, det er jo i virkeligheden alt for hårdt og opslidende!”

VM finale 8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	I alt
1. Sloth, Danmark	-	1/2	1/2	1	1/2	1/2	1	1/2	1	1	1/2	1	1	1	1	11
2. Zagorovskij, USSR	1/2	-	0	1/2	1	1/2	1	1	1	1/2	1	1	1	1	1	11
3. Kosenkov, USSR	1/2	1	-	1/2	1/2	1/2	1/2	1	1/2	1	1/2	1	1	1	1	10 1/2
4. Chasin, USSR	0	1/2	1/2	-	1/2	1	1/2	1	0	1	1/2	1	1/2	1	1/2	8 1/2
5. Kletsel, USSR	1/2	0	1/2	1/2	-	1/2	1/2	1/2	1/2	0	1	1	1/2	1	1	8
6. de Carbonnel, Vesttyskland	1/2	1/2	1/2	0	1/2	-	1/2	0	1/2	1	1/2	1/2	0	1	1	7
7. Arnlind, Sverige	0	0	1/2	1/2	1/2	1/2	-	1	1/2	0	1/2	1/2	1	1	1/2	7
8. Mädler, Østtyskland	1/2	0	0	0	1/2	1	0	-	1	1	1/2	1/2	1/2	1/2	1	7
9. Dönhaupt, Vesttyskland	0	0	1/2	1	1/2	1/2	1/2	0	-	1/2	1	0	1	1/2	1	7
10. Estrin, USSR	0	1/2	0	0	1	0	1	0	1/2	-	1	1	1	0	1	7
11. Walther, Schweiz	1/2	0	1/2	1/2	0	1/2	1/2	1/2	0	0	-	0	1	1/2	1	5 1/2
12. Boey, Belgien	0	0	0	0	0	1/2	1/2	1/2	1	0	1	-	1/2	1/2	1	5 1/2
13. Abramov, USSR	0	0	0	1/2	1/2	1	0	1/2	0	0	0	1/2	-	1/2	1	4 1/2
14. Siklos, Canada	0	0	0	0	0	0	0	1/2	1/2	1	1/2	1/2	1/2	-	1	4 1/2
15. Nun, CSSR	0	0	0	1/2	0	0	1/2	0	0	0	0	0	0	0	-	1

Korr.: Sloth, 69,50 : Zagorovskij, 66,75 : de Carbonnel, 45,25 : Arnlind, 42,50 : Mädler, 41,50 : Dönhaupt, 41,50 : Estrin,

40,50 : Walther, 33,25 : Boey, 28,50 : Abramov, 24,75 : Siklos, 22,75.